

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení dne **21. října 2011** v senátě složeném z předsedy JUDr. Miroslava Mjartana a přísedících Bc. Aleny Stehnové a Jaroslava Žítka, *takto*:

Obžalovaný

██████████ ██████████,

nar. ██████████, trvale bytem ██████████, ██████████,

je v i n e n , ž e

v přesně nezjištěný den v období od ██████████ 2006 do ██████████ 2008 s vědomím, že se jedná o padělané listinné materiály – písemnosti, neboť obsahují padělané podpisy znění ██████████. ██████████,

na nichž byly současně pravé podpisy obžalovaného [REDAKCE], když konkrétně se jednalo o:

- směnku vlastní, údajně vystavenou dne 27.2.2006 v [REDAKCE] [REDAKCE]. [REDAKCE] na částku 4,000.000,-- Kč v jeho prospěch coby směnečného věřitele se splatností „na viděnou“;
- dohodu o směně, údajně uzavřenou dne 27.2.2006 mezi ním a [REDAKCE]. [REDAKCE] [REDAKCE] vztahující se k směnce shora zmíněné;
- jednostranný zápočtový list údajně vystavený dne 28.3.2007, vyrovnávající pohledávku [REDAKCE]. [REDAKCE] ze dne 22.5.2006 ve výši 4,500.000,-- Kč za [REDAKCE] s jeho údajnou pohledávkou ve výši 4,000.000,-- Kč ze dne 27.2.2006 za [REDAKCE]. [REDAKCE],

ačkoliv na uvedených listinách nebyly pravé, vlastní rukou psané podpisy [REDAKCE]. [REDAKCE] [REDAKCE] a rovněž tak samotný obsah těchto listin neodpovídal reálnému stavu vzájemných vztahů mezi [REDAKCE]. [REDAKCE] a [REDAKCE], dané listiny použil dne 14.10.2008 jako přílohy stvrzující obsah jím zpracovaných písemností adresovaných jednak Obvodnímu soudu pro Prahu 5, označené jako „návrh na vydání předběžného opatření“ spočívající v upuštění od dražebního jednání nařízeného na den 22.10.2008 exekutorkou JUDr. Soňou Karasovou, jejímž předmětem měly být nemovitosti v jeho vlastnictví zapsané na LV č. [REDAKCE] u Katastrálního úřadu pro Královéhradecký kraj – katastrální pracoviště [REDAKCE], jednak Okresnímu soudu v Trutnově ke sp. zn. 17Nc 3972/2006 označené jako „žádost o odklad provedení výkonu rozhodnutí s návrhem o částečné zastavení již nařízeného výkonu rozhodnutí“, vydaného jmenovaným okresním soudem dne 3.4.2006, pod č.j. 17Nc 3972/2006, kterým byla povolena exekuce na jeho majetek za účelem uspokojení pohledávky původního směnečného věřitele – firma AGROPLAST a.s. ve výši 4,500.000,-- Kč za [REDAKCE] [REDAKCE], která dne 22.5.2006 byla v dané výši smluvně postoupena na [REDAKCE]. [REDAKCE] [REDAKCE], v důsledku čehož způsobil odklad již nařízené exekuce vůči jeho osobě, když usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9.7.2009, sp. zn. 26 Co 250/2009-281, byl návrh povinného obžalovaného [REDAKCE] na odklad exekuce z usnesení Okresního soudu v Trutnově ze dne 19.3.2009, sp. zn. 17 Nc 3972/2006-230, zamítnut, a zmíněná exekuce na majetku obžalovaného dosud fyzicky neproběhla,

t e d y

padělaný nebo pozměněný platební prostředek použil jako pravý nebo platný.

T í m s p á c h a l

zločin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 alinea druhá trestního zákoníku, a to za užití § 238 trestního zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

za tento trestný čin a dále za trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák., jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Trutnově ze dne 29.9.2009, sp. zn. 3T 147/2009, ve znění usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9.12.2009, sp. zn. 12To 426/2009,

podle § 234 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání t ř í (3) let.**

Podle § 81 odst. 1 a 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody obžalovanému [REDAKCE] **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání čtyř (4) let.**

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se současně zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Trutnově ze dne 29.9.2009, sp. zn. 3T 147/2009, jímž byl [REDAKCE] uložen trest odnětí svobody v trvání deseti měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu dvou let. Současně se zrušují i všechna další rozhodnutí na tento zrušený výrok o trestu obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený [REDAKCE] . [REDAKCE] , nar. [REDAKCE] v [REDAKCE] , bytem [REDAKCE] , [REDAKCE] [REDAKCE] , se svým nárokem na náhodu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Obžalovaný ■■■■■ ■■■■■ v přesně nezjištěný den v období od ■■■■■ 2006 do ■■■■■ 2008 vyhotovil listinné materiály – písemnosti, u nichž věděl, že na nich jsou padělané podpisy znění ■■■■■. ■■■■■, který je však nepodepsal, přičemž na zmíněných listinách se nacházely právě podpisy obžalovaného ■■■■■. Jednalo se o směnku vlastní, údajně vystavenou dne 27.2.2006 v ■■■■■. ■■■■■ na částku 4,000.000,- Kč v jeho prospěch coby směnečného věřitele se splatností „na viděnou“, o dohodu o směně, údajně uzavřenou dne 27.2.2006 mezi ním a ■■■■■. ■■■■■, vztahující se k směnce shora zmíněné, a o jednostranný zápočtový list údajně vystavený dne 28.3.2007, vyrovnávající pohledávku ■■■■■. ■■■■■ ze dne 22.5.2006 ve výši 4,500.000,- Kč za ■■■■■ s jeho údajnou pohledávkou ve výši 4,000.000,- Kč ze dne 27.2.2006 za ■■■■■. ■■■■■, ačkoliv na uvedených listinách nejsou právě, vlastní rukou psané podpisy ■■■■■. ■■■■■ a rovněž tak samotný obsah těchto listin neodpovídal reálnému stavu vzájemných vztahů mezi ■■■■■. ■■■■■ a ■■■■■. ■■■■■. Následně obžalovaný dané listiny použil dne 14.10.2008 jako přílohy stvrzující obsah jím zpracovaných písemností adresovaných jednak Obvodnímu soudu pro Prahu 5, označené jako „návrh na vydání předběžného opatření“, spočívající v upuštění od dražebního jednání nařízeného na den 22.10.2008 exekutorkou JUDr. Soňou Karasovou, jejímž předmětem měly být nemovitosti v jeho vlastnictví zapsané na LV č. ■■■■■ u Katastrálního úřadu pro Královéhradecký kraj – katastrální pracoviště ■■■■■, jednak Okresnímu soudu v Trutnově ke sp. zn. 17Nc 3972/2006, označené jako „žádost o odklad provedení výkonu rozhodnutí s návrhem o částečné zastavení již nařízeného výkonu rozhodnutí“, vydaného jmenovaným okresním soudem dne 3.4.2006, pod sp.zn. 17Nc 3972/2006, kterým byla povolena exekuce na jeho majetek za účelem uspokojení pohledávky původního směnečného věřitele – firma AGROPLAST a.s. ve výši 4,500.000,- Kč za ■■■■■, která dne 22.5.2006 byla v dané výši smluvně postoupena na ■■■■■. ■■■■■, v důsledku čehož způsobil odklad již nařízené exekuce vůči jeho osobě, když usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9.7.2009, č.j.. 26 Co 250/2009-281, byl návrh povinného obžalovaného ■■■■■ na odklad exekuce z usnesení Okresního soudu v Trutnově ze dne 19.3.2009, č.j.. 17 Nc 3972/2006-230, zamítnut, a zmíněná exekuce na majetku obžalovaného dosud fyzicky neproběhla.

Obžalovaný ■■■■■ v rámci svých výpovědí v plném rozsahu popřel spáchání skutku kladeného mu za vinu. Vyjádřil se ke spolupráci s poškozeným ■■■■■. ■■■■■, když připustil, že na sklonku roku 2000 vystavil jménem firmy KOKAM H+H spol. s.r.o. směnku na částku 5,000.000,- Kč ve prospěch směnečného věřitele, jímž původně byla firma AGROPLAST a.s., přičemž sám na směnce vystupoval jako aval (ručitel). Vlastním důvodem vystavení směnky byl záměr odkoupení nemovitostí, k čemuž nakonec nedošlo, když podle názoru obžalovaného zmíněná směnka měla mít pouze funkci zajišťovací a nikoli platební. Obžalovaný dále opakovaně uvedl, že poté v období od ■■■■■ 2006 do ■■■■■ roku 2006 natříkrát předal ■■■■■. ■■■■■ částku v celkové výši 4,000.000,- Kč, a to právě za účelem zpětného odkoupení shora uvedené směnky, když podrobným způsobem se vyjádřil jak k místům předání finanční hotovosti, tak i k osobám, jenž zde měly být

současně přítomny. Obžalovaný dále uvedl, že dne 14.3.2006 [REDACTED]. [REDACTED] podepsal listiny, datované dnem 27.2.2006 (směnka, dohoda o směně), jakož i v době pozdější zápočtový list, datovaný dne 28.3.2007. Předmětné listiny poté byly jím coby přílohy, cestou jeho právního zástupce, spolu s příslušnými návrhy odeslány na Okresní soud Trutnov, respektive Obvodní soud Praha 5, a to za účelem zabránění nařízené dražby jeho majetku. Samotné originály těchto listin obžalovaný nejprve přislíbil vydat orgánům činným v trestním řízení, posléze prostřednictvím zvoleného obhájce učinil písemné vyjádření v tom smyslu, že všechny tři předmětné listiny předal [REDACTED]. [REDACTED], jakožto svému věřiteli za účelem zajištění jeho pohledávky za [REDACTED] (viz č.l. 60).

Obžalovaný [REDACTED] dále uvedl, že zmíněnou směnku vlastní, dohodu o směně, resp. jednostranný zápočtový list vytvořil on a tyto dokumenty mu poškozený [REDACTED]. [REDACTED] podepsal, a to dne 14.3.2006 v kanceláři v [REDACTED]. Poškozený [REDACTED]. [REDACTED] podepsal všechny tři zmíněné dokumenty. Podepsal tedy i směnku vlastní vystavenou dne 27.2.2006 znějící na částku 4,000.000,-- Kč. Dne 14.3.2006 poškozený podepsal i zmíněný zápočtový list, přičemž datum, že byl vystavený dne 28.3.2007, tam uvedl sám, a to proto, aby tam byl prostor pro ten zápočet. Zhruba rok tam dal prostor pro započtení té pohledávky. Že tyto dokumenty [REDACTED]. [REDACTED] podepsal, viděl jeho syn [REDACTED] a pan [REDACTED]. Obžalovaný popsal i ostatní okolnosti podpisu. Originály zmíněných podepsaných dokumentů si obžalovaný poté ponechal u sebe. Potom s nimi chtěl ručit na určité peníze a předal je všechny tři panu [REDACTED], který mu je nevrátil. Nechal je u něho v úschově, ale svědek [REDACTED] je skartoval. Kopie zmíněných dokumentů dne 14.10.2008 použil jako přílohy stvrzující obsah zpracovaných písemností adresovaných Obvodnímu soudu pro Prahu 5, resp. Okresnímu soudu v Trutnově ke sp. zn. 17Nc 3972/2006. Těmito kopiemi dokladoval, resp. chtěl, aby bylo ustoupeno od exekuce. Zmíněná podání obsahově odpovídají. Kopie použil jako přílohu jak k Obvodnímu soudu pro Prahu 5, tak Okresnímu soudu v Trutnově ke sp. zn. 17Nc 3972/2006. Originály tam nedal, protože je neměl. Obžalovaný dále uvedl, že dne 14.3.2006 byla poškozenému také předána zbylá částka, tj. 800.000,-- Kč. Příjmový nebo výdajový doklad nebyl, neboť mu poškozený podepsal zmíněné tři dokumenty. Již předtím poškozenému předal 3,2 milionu Kč. To bylo v [REDACTED] a bylo to nadvakrát. Bylo to vždy částka 1,6 milionu a bylo to 17.2.2006 a 24.2.2006. Byl u toho jeho syn [REDACTED] a svědek [REDACTED]. V každý zmíněný termín předal panu [REDACTED]. [REDACTED] částku 1,600.000,-- Kč. Obžalovaný [REDACTED] dále uvedl, že v prvním čtvrtletí roku 2006 byla jeho finanční situace dobrá, protože si od pana [REDACTED] půjčil 2,5 milionu Kč a od pana [REDACTED] si půjčil 1,5 milionu Kč a od pana [REDACTED] v květnu si dále půjčil 400.000,-- Kč. To jsou peníze, které musel zaplatit firmám, které pracovaly na [REDACTED], protože úvěr, který na to dostal, zmizel a dodnes se nedozvěděl, kam přišlo 4,5 milionu Kč. Proto si musel půjčovat jiné peníze. V roce 2007 s panem [REDACTED] dali žádost o poskytnutí informací na GE Money Bank. Půjčky od pana [REDACTED] a pana [REDACTED] jim nevrátil. Poškozenému [REDACTED] předal celkem 4,000.000,-- Kč, které si půjčil od starého [REDACTED]. Panu [REDACTED] použil na ručení další půjčky kopii zmíněné směnky, a to protože potřeboval peníze. Od pana [REDACTED] si půjčil 1,700.000,-- Kč. Částku 4,000.000,-- Kč [REDACTED]. [REDACTED] dal na nákup směnky od pana [REDACTED]. Když poškozenému zmíněné peníze (4,000.000,-- Kč) sehnal a předal mu je v tom březnu, tak 30.4.2006 jej pozvali do kanceláře k [REDACTED]. [REDACTED] do [REDACTED] a dali mu podepsat uznání závazku s tím, že z [REDACTED] poškozený vytáhne z té směnky polovinu. Poškozený mu říkal, že když podepíše uznání závazků, tak že 2,5 milionu zaplatí [REDACTED], neboť je ve firmě

KOKAM H + H [REDACTED]. Proto byli u notářky Ostrožlíkové a podepsal notářský zápis o plnění na tu směnku s doložkou vykonatelnosti. Obžalovaný [REDACTED] dále uvedl, že na základě smlouvy o půjčce ze dne 28.2.2006 mezi [REDACTED] a jím si půjčil peníz od pana [REDACTED]. Datумы odpovídají tomu, kdy zmíněné peníze obdržel. V tomto případě podepisoval i příjmové doklady. Obžalovaný potvrdil správnost kopií dokladů na č.l. 30, 31, 32, což jsou kopie dokladů uvedených ve výroku tohoto rozsudku, s tím, že uvedl, tyto listiny podepsal poškozený [REDACTED]. [REDACTED].

Svědék poškozený [REDACTED]. [REDACTED] popsál vznik a vývoj jeho vztahů s obžalovaným, když v květnu roku 2006 od firmy AGROPLAST a.s., mimo jiné, zakoupil i pohledávku za obžalovaným na částku 5,000.000,-- Kč a současně se tak stal i novým směnečným věřitelem ohledně závazkového vztahu plynoucího ze směnky vystavené dne 2.12.2000. Svědek rozhodně popřel, že by od obžalovaného převzal jakoukoli finanční hotovost, přičemž veškeré dotčené listiny, směnka ze dne 27.2.2006, dohoda o směně z téhož dne a jednostranný zápočtový list ze dne 28.3.2007, jsou falza, přičemž on sám je poprvé shlédl až dne 29.10.2008 v rámci nahlédnutí do spisu Okresního soudu Trutnov sp. zn. 17 Nc 3972/2006. Svědek [REDACTED]. [REDACTED] uvedl i vlastní úvahy, které ho vedou k závěrům o neexistenci daných listin k časovým okamžikům v nich uvedených. I [REDACTED]. [REDACTED] jako svědek popsál, kdy, kde a za přítomnosti jakých osob se nacházel ve dnech 17.2., 24.2. a 14.3.2006, což poté doložil i listinnými materiály. Jednáním obžalovaného mu měla vzniknout škoda ve výši 4,500.000,-- Kč v souvislosti s jeho následně nerealizovanou pohledávkou, když s uvedenou částkou se jako poškozený připojil s nárokem na náhradu škody.

Svědék [REDACTED] dále uvedl, že s panem [REDACTED] se seznámil v souvislosti s tím, že projevil zájem o koupi nemovitosti, již byl spoluvlastníkem. Bylo to někdy v roce 2004 nebo počátkem roku 2005. Když potom k obchodu došlo, tak pan [REDACTED] věděl, že z obchodu má větší finanční prostředky, tak jej minimálně po dobu tří čtvrtě roku navštěvoval a žádal jej o pomoc ve svých osobních věcech formou půjčky peněz. Zpočátku neměl zájem. Potom, když jej seznámil s tím, že je k dispozici i lom, který je ve [REDACTED], plus další příslušenství, které byly v majetku firmy AGROPLAST a že by toto mohla být věc, která by ho mohla podnikatelsky zajímat, tak se o celou věc začal blíže zajímat. Zjistil, že skutečně společnost AGROPLAST prodává nemovitost, nejen lom, ale prodává celý komplex nemovitostí, které byly s lomem a s prodejnou spojeny. Součástí celého balíku prodeje, který prodával AGROPLAST, byla i směnka, od které se veškeré věci váží. To byla směnka na částku 5,000.000,-- Kč, které dlužila AGROPLASTU firma KOKAM H + H, ve které byl pan [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] společně s panem [REDACTED]. Tato směnka byla avalována panem [REDACTED] jako fyzickou osobou. Zmíněná směnka byla součástí toho prodeje, byl to komplex a nedalo se to odtrhnout, protože v tu chvíli by ten lom ztratil hodnotu. Obžalovaný [REDACTED] jej v počátku ujišťoval o tom, že když do tohoto obchodu půjde, že on nemá žádné zásadní problémy kromě několika málo dluhů, které když se vypořádají, tak nebudou žádné problémy. Vzhledem k tomu, že měl obavu, aby společnost KH – KOKAM se nedostala do nějakých zásadních dluhů, tak obžalovanému navrhl, že pokud jsou ty dluhy v nějaké rozumné míře, že je ochoten je uhradit proti vystavení směnek a záruce, aby nedošlo k riziku, že by v budoucnosti byl nějakým způsobem ohrožen tím, že by na tuto společnost byla případně uvalena exekuce, což se konec konců později stalo. Zakoupil tedy zmíněnou

nemovitost od AGROPLASTU v květnu, resp. 22.5.2006, se vším všudy, tzn. s prodejnu, se zařízením a vybavením toho lomu, včetně lesa, který k tomu patřil, a zároveň tedy s tím koupil i onu směnku. Po dohodě s AGROPLASTEM rozdělil koupi tím způsobem, že lom, zařízení, vybavení, prodejnu a tyto věci koupila jeho společnost, a les a směnku koupil jako fyzická osoba tak, aby to měl zajištěno. Zároveň na něj přešlo zástavní právo na pozemek pana ██████, který již v té době byl v exekuci. Na pana ██████ probíhala exekuce již od října roku 2005 a zmíněným nákupem vstoupil do práv oprávněného on. To bylo v květnu roku 2006. Na základě toho, že nabytý zmíněný majetek, předpokládal, že bude podnikat, a od 1.6.2006 uzavřel nájemní smlouvy. Nejprve s firmou KOKAM H + H, ve které byl pan ██████ v té době ██████. a potom, někdy v červenci s firmou KH – KOKAM, která patřila jako ██████ a ██████ panu ██████. Ta měla pronajaté veškeré zařízení, vybavení, lom atd. Neměla pronajatý les. Firma KOKAM podnikala dál v tom, v čem měla předmět podnikání, tzn. v kamenické činnosti. Víceméně předpokládal, že firma KOKAM bude podnikat a on bude brát nájem. Bohužel byl stále odkazován na to, že se nedaří, že musí zaplatit dluhy, protože tam byly veliké dluhy firmy vůči finančnímu úřadu, byly tam dluhy správě sociálního zabezpečení atd. Koncem roku 2006 zjistil, že mu pan ██████ lhal a že prostě se najednou začali přihlašovat věřitelé ve velkém množství. V té době spočítal jeho dluhy a zjistil, že dluhy, které má ke konci roku 2006, se pohybovaly kolem 40.000.000,- Kč. Na základě toho dospěl k závěru, že není reálná naděje, aby to splatil. Vzhledem k tomu, že odjížděl počátkem února na pracovní cestu do ██████, tak vyzýval pana ██████, aby zaplatil. Ten mu řekl, že peníze nemá a tak mu sdělil, že předává veškeré dokumenty na katastrální úřad k zápisu, což učinil 12.2., kdy dal veškeré doklady na katastrální úřad. Po návratu ze ██████, kdy se vrátil 23.2., tak se dotazoval na katastru a vedoucí právního oddělení mu sdělila, že jsou tam nějaké nesrovnalosti. Druhý den přijel na katastrální úřad, kde zjistil, že v době, kdy byl mimo republiku, 19.2. byl na katastrální úřad předán návrh na zpětvzetí celého jeho podání k zápisu, kde byl jeho falešný podpis, a zároveň tam byl současně s tímto návrhem na zpětvzetí podán nový návrh na zápis nového kupce, a tímto kupcem byl shodou okolností pan ██████. ██████, který měl poskytnout finanční prostředky panu ██████ na zmíněnou koupi. Katastrální úřad dál pokračoval podle práva a v konečné fázi zapsal jeho společnost jako majitele té nemovitosti. Na základě tohoto sdělil panu ██████, že s ním přerušuje veškeré kontakty. Vypověděl mu okamžitě nájemní smlouvy a požádal ho, aby opustil jak lom, tak prodejnu, kterou měl také v pronájmu. Toto se odehrálo asi 29.2. a od 1.3. v podstatě s panem ██████ ukončil veškeré obchodní styky a jakoukoliv spolupráci. Jelikož byl majitelem zmíněné směnky a běžela exekuce, tak začal v této době víc tlačit na exekutora, aby konal. Od doby, kdy vstoupil do exekučního řízení na straně oprávněného, tzn. od 22.5.2006 až do 14.10.2008, nikdy se pan ██████ jako povinný nezmínil o tom, že by existoval nějaký dokument nebo nějaká směnka nebo něco, co by mohl úspěšně započíst proti probíhající exekuci. Nakonec proběhla dražba, která proběhla 29.10.2008, a těsně před tím, než ta dražba proběhla, tak dne 14.10.2008 podal pan ██████ v zastoupení svého advokáta soudu návrh na to, aby byla započtena zmíněná částka a exekuční řízení bylo zastaveno. Dotčená směnka, dohoda a zápočet byly přiloženy jako doklady, kterými dokazoval, že má k započtení dokumenty. Svědek ██████. ██████, jak dále uvedl, se tedy teprve tohoto dne 29.10., seznámil se spisem, kde poprvé viděl zmíněné tři dokumenty, tzn. směnku, dohodu o postoupení a zápočtový list, a to v podobě kopií. Nikdy neviděl originály. Na základě toho obratem podal trestní oznámení pro trestný čin podvodu.

Když viděl zmíněné dokumenty, tak mu bylo jasné, že se jedná o falsifikáty, které nikdy nepodepsal, a navíc nikdy nebyl s obsahem těchto třech dokumentů seznámen a poprvé je viděl až dne 29.10.2008. Svědek dále uvedl rozhodné skutečnosti, kde byl v kritických dnech a proto peníze od obžalovaného nemohl převzít a ani zmíněné dokumenty nemohl podepsat, neboť byl přítomen na jiných místech. Ani z logického hlediska by nemělo smysl, aby si bral od pana [REDAKCE] jakékoliv prostředky na koupi, navíc když je neměl. Obžalovaný sice uvádí, že si je popůjčoval atd., ale v té době už dlužil přes třicet milionů, tak je naprosto nelogické, aby si od obžalovaného bral prostředky na to, že bude pro něj kupovat, když obžalovanému stačilo vzít 500.000,-- Kč, vyplatit a nepřišel by o obchodní podíl ve společnosti. Když to koupil v květnu, tak s panem [REDAKCE] dne 30.5.2006 uzavřel smlouvu o uznání závazku firmy H + H, tzn. na tu pětimilionovou směnku. Vzhledem k tomu, že tento závazek nesplnil, tak sepsali dne 27.1.2007 u notářky Ostrožlíkové zápis s doložkou vykonatelnosti o tomto dluhu a vzhledem k tomu, že tedy opět závazky z tohoto neplnil, tak 11.5.2007 byla nařízena exekuce na firmu H + H pro oněch 5,000.000,-- Kč. Je přesvědčený, že originály předmětných listin neexistují, že byly jenom použity a udělány fotokopie, protože jsou tam falešné podpisy a protože něco podobného udělal i v případě katastrálního úřadu. Když pan [REDAKCE] byl opakovaně vyzván, aby originály předložil, tak se opět objevila na scéně osoba pana [REDAKCE]. Směnku, dohodu o započtení a zápočet nikdy nepodepsal, nejsou na nich jeho podpisy. Nikdy od pana [REDAKCE] nepřijal finanční částky tak, jak tento uvádí.

S ohledem na rozdílná tvrzení obžalovaného i poškozeného [REDAKCE]. [REDAKCE] bylo při hlavním líčení přistoupeno ke **konfrontaci** mezi nimi, při níž jak obžalovaný tak poškozený setrvali na svých tvrzeních, když obžalovaný [REDAKCE] tvrdil, že zmíněné peníze poškozenému předal a že zmíněné doklady poškozený podepsal, kdežto poškozený [REDAKCE]. [REDAKCE] uvedl, že obžalovaný lže, že mu obžalovaný žádné peníze nepředal a že zmíněné doklady nikdy nepodepsal, ani ty dokumenty nikdy neviděl

V rámci hlavního líčení byla vyslechnuta i řada svědků, a to jednak z okruhu osob navržených obžalovaným za účelem stvrzení jím uváděného děje v inkriminovaných dnech ([REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], resp. [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], případně [REDAKCE] a [REDAKCE]), když stejně tak v daném procesním postavení byly vyslechnuty i osoby uváděné poškozeným ([REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], resp. byl přečten protokol o výslechu svědka [REDAKCE]).

Svědék [REDAKCE] uvedl, že dne 17.2.2006 od rána až do třetí hodiny odpolední byl v obci [REDAKCE] společně s [REDAKCE]. [REDAKCE], když současně téhož dne byly mezi nimi sepsány i listiny (viz č.l. 209-211) a že dne 17.2.2006 byli stále spolu s poškozeným [REDAKCE]. [REDAKCE], a to až zhruba do 18-té hodiny. Nikdo s ním nehovořil o tom, jak má vypovídat. Pana [REDAKCE] zná ze zaměstnání, je to zpátky 30 let asi. Bylo to zaměstnání ve [REDAKCE], bylo to u [REDAKCE].

Ve vztahu ke dni 24.2.2006 potvrdil spolupřítomnost poškozeného [REDAKCE]. [REDAKCE] **svědek** [REDAKCE], když jím uváděné skutečnosti jsou v souladu s příjmovým pokladním dokladem vystaveným na částku 3.500,-- Kč (viz č.l. 224). Svědek [REDAKCE] dále

vedl, že zmíněný den byl s nimi [REDAKCE] až do 17.30 hodin, když se jeli podívat na pozemky zaplavené [REDAKCE] přehradou, aby se pan [REDAKCE] orientoval. Obcházeli tam pozemky. Identifikovali je podle výpisů z knih katastrálních nebo co to bylo.

Shodně pak **svědci** [REDAKCE] tak [REDAKCE]. [REDAKCE] potvrdili, že dne 14.3.2006 v době od 13.00 do 16.00–17.00 hodin byl [REDAKCE]. [REDAKCE] v jejich přítomnosti, o čemž svědčí i zápis o prohlídce staveniště z téhož dne (č.l. 159). Svědek [REDAKCE] dále uvedl, že o tom, co a jak má vypovídat s nikým nehovořil. Účelem jejich cesty z [REDAKCE] do sídla firmy bylo sepsat zápis.

Naproti tomu existují svědci, kteří potvrdili to, co uváděl obžalovaný [REDAKCE].

Svědék [REDAKCE] uvedl, že se s obžalovaným [REDAKCE] setkal pouze třikrát, když ve dnech 17.2. a 24.2.2006 vždy na shodném místě na [REDAKCE] v [REDAKCE] byl přítomen jednání obžalovaného se svým synem a právníkem, kterému obžalovaný předával v obou případech vždy větší obnos peněz v bankovkách 5.000,-- Kč. Svědek [REDAKCE] dále uvedl, že osobu toho právníka už asi není schopen blíže popsat. Pana [REDAKCE] blíže nezná. O tom, jak má vypovídat, s ním nikdo nehovořil. U hlavního líčení uvedl, že poškozený [REDAKCE]. [REDAKCE] je tou osobou, která tam seděla. Tuto osobu zná ze svého bývalého pracoviště, resp. se potkávali. Je to ten, kdo tam seděl, kdo přebíral peníze. Je si jist. Vídával ho v [REDAKCE] ulici někdy v roce 1986, 1989. Svědek tehdy pracoval na [REDAKCE] v [REDAKCE]. Dělal experta na starozitnosti, na vyhledávání předmětů. Potom v autě mu obžalovaný řekl, že se mělo jednat o částku 1,600.000,-- Kč. Nebyl kolegou pana poškozeného. Oba byli zaměstnanci ministerstva vnitra. Spor s poškozeným [REDAKCE]. [REDAKCE] nikdy neměl. Když 17.2.2006 v tom [REDAKCE] toho muže uviděl, byl mu povědomý, ale jestli ho poznal na sto procent, to nemůže říct, ale až teď, když se na něj podíval, tak je mu jasné, že se vídávali. Termín zmíněných schůzek určil pan [REDAKCE]. Po datu 24.2.2006 se s panem [REDAKCE] už nesetkal. Od toho data 24.2. mu obžalovaný pouze telefonoval, že by potřeboval, aby mu svědčil. Ten telefonát proběhl počátkem měsíce dubna nebo března letošního roku (2009). Data si pamatuje, neboť si vede přehled o schůzkách a má to za několik let psané v diářích, takže má přesný přehled o schůzkách. Jméno [REDAKCE] mu nic neříká. Pokud jde o to, že v přípravném řízení toho muže, právníka, s [REDAKCE]. [REDAKCE] neztotožňoval, tak vyšetřovatel se ho na to neptal.

Svědék [REDAKCE] předložil zmíněný **diář**, kde má zapsány zmíněné schůzky s obžalovaným, a potvrdil, že zmíněné záznamy vytvořil v roce 2006, nikoliv dodatečně.

Svědék [REDAKCE] uvedl, že zhruba v půli měsíce března roku 2006, kdy se dostavil do [REDAKCE], se zde setkal jak se svým známým obžalovaným [REDAKCE], tak i dalším mužem, který mu byl představen jako [REDAKCE]. [REDAKCE]. Tento zde podepisoval jisté dokumenty, mezi kterými svědek viděl i listinu označenou jako směnka, a poté od obžalovaného převzal dva balíčky peněz v bankovkách o nominální hodnotě 5.000,- Kč. Svědek [REDAKCE] dále uvedl, že tehdy viděl jen název Směnka a první řádek. Neví, zda to byl dokument na č.l. 30. Pan [REDAKCE]. [REDAKCE] ten dokument podepisoval dole. K obžalovanému panu [REDAKCE] má jenom běžný vztah, nijak blíže se nestýkají. Pokud jde o to, zda spolu

hovořili o této záležitosti, tak on byl za ním jednou a poprosil jej, jestli si vzpomíná na celou tuto záležitost. Samozřejmě mu odpověděl, že ano, protože on mu to trochu připomněl. Byl za ním v dubnu letošního roku (2009). To, co vypovídal, je to, co si pamatuje. Líčil to, co viděl, případně slyšel. Přesně neřekne, jestli se listiny, které viděl a které pan [REDACTED] podepisoval, nacházely v té místnosti už v době, kdy tam přišel, nebo zda je někdo odněkud bral. Ví, že odněkud prostě se tam vzaly, on zase takovou pozornost tomu nevěnoval. Pokud jde o charakter jednání mezi panem [REDACTED] a panem [REDACTED], tak nebylo příjemné, nebylo mezi nimi přátelské. To bylo vzájemné. Listiny, které poškozený podepisoval byly psané rukou.

Způsobem obdobným a zcela korespondující s výpovědí svého otce se vyjádřil i syn obžalovaného [REDACTED], který podle svého svědectví byl osobně přítomen u všech tří předání finančních obnosů [REDACTED]. [REDACTED] v měsících únoru a březnu roku 2006 i u podpisu zmíněných dokumentů ze strany poškozeného. Veškeré podrobnosti tento svědek uvedl v úplné shodě s obžalovaným [REDACTED]. Vše si to překontroloval z deníčku, kde má napsané všechny schůzky. Svědek posléze zmíněné deničky předložil a zápisy v nich odpovídali tomu, co svědek uváděl.

Svědék [REDACTED]. [REDACTED], [REDACTED] firmy AGROPLAST a.s., se vyjádřil ke svým kontaktům s obžalovaným, které probíhaly již od roku 2000, když z důvodu jeho zájmu o zakoupení mu pronajatých nemovitostí byla ze strany obžalovaného na sklonku roku 2000 vystavena směnka jménem firmy KOKAM H+H spol. s r.o. na částku 5,000.000,- Kč ve prospěch firmy AGROPLAST a.s., jakožto směnečného věřitele, kterou současně obžalovaný avaloval jako fyzická osoba. Svědek potvrdil, že o převodu směnky na nového směnečného věřitele, na [REDACTED]. [REDACTED], obžalovaný [REDACTED] věděl a byl i přítomen příslušným jednáním o této skutečnosti. Vlastní kupní cena za směnku byla ze strany [REDACTED]. [REDACTED] uhrazena převodem na účet společnosti AGROPLAST a.s. Svědek [REDACTED]. [REDACTED] dále uvedl, že obžalovaný [REDACTED] věděl o převodu majetku na fyzickou osobu pana [REDACTED]. [REDACTED], když část se převáděla na právnickou osobu KAJA-TRADING. Zmíněná směnka byla vlastně zajišťovací směnka. Pak nedošlo k zaplacení a vedli to jako pohledávku za zmíněnou firmou. V exekuci žádali jenom 500.000,-- Kč, neboť mysleli, že to je nastartuje a dodělá se ten obchod. Těch 500.000,-- Kč pak obžalovaný [REDACTED] donesl, jenomže se dostal do situace, kdy ho společník vypekl ve firmě a sebral mu obchodní podíl, což nikdo nevěděl. Ve fázi, když ještě jednal [REDACTED]. [REDACTED] s obžalovaným [REDACTED] v souladu, tak podali, protože oba to chtěli, návrh na zpětvzetí exekucí. To trvalo asi půl roku. Pak se pohádali (pan [REDACTED] s panem [REDACTED]. [REDACTED]) a pan [REDACTED]. [REDACTED] to chtěl zase podat znovu. Pan [REDACTED] věděl, že předmětem balíku těch obchodů jsou i pohledávky, které jsou kryty zmíněnými směnkami. Vztahy pana [REDACTED] a pana [REDACTED]. [REDACTED] svědek zhodnotil zpočátku tak, že pan [REDACTED] si přivedl dalšího investora v řadě. Tento investor prostě byl opravdu solidní a měl zájem udělat obchod. Pokud jde o zmíněnou směnku, tak z počátku to sloužilo jako zajišťovací směnka, ale ta se pak prostě překlenula na platební směnku z hlediska smluvní pokuty, která byla oboustranná i proti firmě AGROPLAST.

Svědék [REDACTED]. [REDACTED] uvedl, že poskytli firmě obžalovaného [REDACTED] částku 2,500.000,-- Kč, a to v době přelomu let 2005-2006. Pokud jde o tři listiny, specifikované ve

výroku tohoto rozsudku, svědek uvedl, že mu byly všechny tyto dokumenty obžalovaným ukázány v originále, přičemž on sám si ponechal pouze originál směnky vlastní s uvedeným dnem vystavení 27.2.2006, a to na přímou žádost obžalovaného [REDAKCE], když k samotné úschově došlo v měsíci říjnu roku 2008. Poté svědek konstatoval, že daná směnka jím byla omylem skartována v průběhu měsíce dubna roku 2009.

Svědek [REDAKCE] u hlavního líčení uvedl, že [REDAKCE] zná proto, že jeho kolega, se kterým provádí dlouhodobě finanční operace v této zemi, [REDAKCE], jej s ním seznámil s tím, že obžalovaný provádí pro něj úpravu rekreačního objektu [REDAKCE], který potom [REDAKCE] společnost KH KOKAM prodá a zhodnotí, a tím vrátí zapůjčený kapitál. Později mu [REDAKCE]. [REDAKCE] bylo tvrzeno, že společnost KH KOKAM je předlužena, že její podnikání je zavádějící a proto pojal podezření, že to tam není v pořádku. Poznal, že [REDAKCE] je plně v područí [REDAKCE]. [REDAKCE]. Dokumenty směnka vlastní na částku 4,000.000,-- Kč, dohoda o směně vztahující se k [REDAKCE]. [REDAKCE], resp. jednostranný zápočtový list vyrovnávající pohledávku [REDAKCE]. [REDAKCE] ve výši 4,500.000,-- Kč dostal v obálce. Určitě dostal směnku. Jestli dostal i ty další dva dokumenty, nemůže úplně prohlásit, ale po tom jednání, které potom měl s KH KOKAM a s obžalovaným [REDAKCE], tak mu bylo oznámeno, že tam byly i ty dva další dokumenty. On to dostal, odvezl to do [REDAKCE], bylo to v obálce. Potom se nic nedělo a svědek i tyto dokumenty vzal, tu obálku, dal ji do kouskovacího stroje a zlikvidoval to, protože v podstatě nepotřebovali tyto věci. Účel úschovy byl jediný, neboť [REDAKCE] v určitou dobu poznal, že [REDAKCE]. [REDAKCE] je jeho úhlavní obchodní nepřítel. Proto měl před ním obavu a proto mu to svěřil. Skartace byla v podstatě jenom takové jeho zkratovité jednání.

Jelikož svědek se ve své výpovědi odchyloval od své dřívější výpovědi byl podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu čten jeho protokol o výpovědi, neboť tvrdil, že zbylé dva dokumenty si nepřevzal, že si je obžalovaný [REDAKCE] odnesl.

K tomu svědek [REDAKCE]. [REDAKCE] uvedl, že nechce o zbylých dvou dokumentech tvrdit, že je převzal. Jenom říká, že podle toho, jak mu bylo tvrzeno ze společnosti KH KOKAM, tak tam patrně i ty dva dokumenty byly. Vypovídal rozdílně proto, že v tu dobu, kdy byl dotazován, nepřikládal těm dvěma dokumentům žádnou váhu, jako nepřikládá i dnes, tzn. v podstatě trvá na původní výpovědi. Částka 2,5 milionu Kč nebyla obžalovaným vrácena. K převzetí zmíněné směnky od pana [REDAKCE] došlo v říjnu roku 2008.

Svědek [REDAKCE] uvedl, že [REDAKCE]. [REDAKCE] zná od roku 2004, kdy sháněl v [REDAKCE] nemovitost ke koupi. [REDAKCE]. [REDAKCE] mu nabídl jeho nemovitost, hotel, který potom později koupil na úvěr od banky GE Money Bank. [REDAKCE]. [REDAKCE] mu pomohl dostat od Generali peníze za pojistky, které platil a které vypověděly. Podotýká, že tyto peníze se k němu nedostaly a nezná ani jejich celou výšku. [REDAKCE]. [REDAKCE] mu skutečně poukázal tři částky, tedy dvě částky, jednu částku mu dal, aby mohl zaplatit splátku úvěru na zmíněný hotel. Ta částka, kterou mu dal, byla 150.000,-- Kč, ale musel mu podepsat směnku na 180.000,-- Kč. Svědek s tím souhlasil. Potom mu poslal ještě 100.000,-- Kč. Zase si nechal podepsat směnku na 120.000,-- Kč. Zase s tím souhlasil. Potom mu poslal na účet částku 125.000,-- Kč. Chtěl podepsat zase směnku. On mu ji už nepodepsal a domluvili se, že přistoupí k jeho úvěru, což také učinil. Banka mu poslala stanovisko, že souhlasí s přistoupením. [REDAKCE]. [REDAKCE] mu potom přinesl přistoupení už podepsané od banky. Svědek

vyloučil, že by dostal jakoukoliv finanční částku od pana [REDACTED]. [REDACTED] v souvislosti s jeho jednáním na pojišťovně Generali. Obžalovaný [REDACTED] mu avaloval směnky, které podepisoval [REDACTED]. [REDACTED]. Tyto směnky [REDACTED]. [REDACTED] hned v září zažaloval a soudně je vymáhal. Bylo to 300.000,-- Kč a již mu je zaplatil. Na jeho účet od [REDACTED]. [REDACTED] tedy přišly nějaké částky, ale nebyly za to pojištění.

Poškozený [REDACTED]. [REDACTED] před svědkem [REDACTED] pak označil, které částky zaslal svědkovi za uvedené pojištění. Svědek [REDACTED] naopak tvrdil, že to za pojištění nebylo.

Poškozenému [REDACTED]. [REDACTED] byla předložena dohoda o přistoupení k závazku, k čemuž uvedl, že tam je asi jeho podpis. Není schopen potvrdit, jestli něco takového vstoupilo v platnost.

Svědék [REDACTED] předložil soudu kopie dokladů, dohody o přistoupení, na druhé straně opatřena podpisy, k nimž se vyjadřoval [REDACTED]. [REDACTED], dále kopii směnky na viděnou, datované 19.5.2006, na částku 120.000,-- Kč, podepsané [REDACTED] a avalované [REDACTED], kopii směnky na viděnou z 26.4.2006 na částku 180.000,-- Kč, podepsané [REDACTED] a avalované [REDACTED], sdělení GE Money Bank, podepsané [REDACTED]. [REDACTED], kde je ručně dopsáno 8,195.120,-- Kč, a dále kopie výpisu z běžného účtu u GE Money, čtyři listy.

Svědék [REDACTED] uvedl, že s obžalovaným [REDACTED] se zná 40 let a s [REDACTED]. [REDACTED] se potkal v roce 2006 nebo 2007. Pan [REDACTED] jej seznámil se situací, ve které se nachází pan [REDACTED] a říkal mu, že pan [REDACTED] ho přivedl do špatné situace a že dluží lidem částku ve výši asi 50.000.000,-- Kč, aby panu [REDACTED] už nic nepůjčoval, protože o ty peníze může přijít. Svědek se o to dál už nikdy nezajímal, nestaral. Panu [REDACTED] půjčoval částku ve výši 4.000.000,-- Kč a bylo to začátkem roku 2006. Pan [REDACTED] říkal, že je v tíživé situaci. Peníze potřeboval na nějakou směnku, že ji má proplácet. Ta směnka měla být pro nějakou firmu. Neví přesně, jak se ta firma jmenovala. PLASTIMAT nebo tak nějak. Peníze obžalovanému půjčoval po částkách 400.000,-- Kč, který si pro ně peníze docházel. Půjčené peníze mu pan [REDACTED] měl vrátit do osmnácti měsíců a nevrátil. Má to zajištěné směnkou na částku 5.000.000,-- Kč. Částka 4.000.000,-- Kč byly jeho privátní peníze a k jednotlivým částkám má příjmové doklady. Svědek potvrdil autenticitu smlouvy o půjčce (doklad na č.1. 416) a dodal, že zmíněnou smlouvu podepsali a od 10.1. do 28.2. obžalovanému půjčil celkem v deseti částkách 4.000.000,-- Kč. Svědek dále soudu doložil pokladními doklady, to, že v 10-ti případech předal obžalovanému vždy částku 400.000,-- Kč. Neměl důvod panu [REDACTED] nevěřit. Podnikal, pracoval. Obžalovaný peníze ve lhůtě osmnácti měsíců, ani později nevrátil. Jak je skutečně použil, svědek neví. Nikdo s ním nemluvil o tom, jak má vypovídat. Navrhoval panu [REDACTED], že mu to převede na bankovní účet, ale on to nechtěl. Říkal, že by byl radší, kdyby to bylo v hotovosti. Tak mu to dával v hotovosti. Směnku, kterou obžalovaný vystavil doposud nikde neuplatnil.

Svědék [REDACTED] uvedl, že obžalovaného zná z města, není to osoba blízká. Poškozeného [REDACTED]. [REDACTED] zná pouze z restaurace, kde byl přítomen s panem [REDACTED]. Byl přítomen jednání v restauraci [REDACTED], kde seděl pan [REDACTED] a pan [REDACTED]. [REDACTED], neboť tam pracoval jako číšník. Pamatuje si to dobře, protože pan [REDACTED] si napsal rezervaci, bylo to, myslí, 14.3.2006 s tím, že si zamluvil stůl. Obžalovaný tam přišel se svým synem, další syn přišel až později a s panem [REDACTED]. Byla to schůzka, která ho svým způsobem

zarazila z toho důvodu, že pan [REDACTED] byl velice sebejistý, protože mu začal tykat. Bylo to zvláštní, protože [REDACTED] nic nepili, protože byli vozem, a pan [REDACTED] mluvil dost nahlas, takže některé věci i slyšel. Celkový pocit z toho měl takový, že ze strany [REDACTED] šlo o nějakou dohodu, načež tu dohodu pan [REDACTED] odmítal takovým expresivním způsobem. Konkrétní datum si zapamatoval z toho důvodu, že to bylo v rezervační knize toho oběda. Bylo to na třináct hodin a trvalo to hodinu a půl. Pan [REDACTED] se vrátil z nějaké dovolené, myslí, že to bylo [REDACTED], tak o tom vyprávěl. Nikdo s ním nehovořil o tom, jak má vypovídat. Pan [REDACTED] nebo pan [REDACTED] jejich restauraci nenavštěvovali, tehdy tam byli poprvé a od té doby také ne. Od té doby ze strany pana [REDACTED] byla ještě jedna rezervace. Přesné datum říct nemůže, to by se musel podívat do zmíněné knížky. Pokud jde o datum 14.3.2006 tak věděl, pan [REDACTED] je předvoláný, to měl v tom papíře, tak se podíval do té knihy. Nepamatoval by si to, kdyby to neměl napsané. Svědek [REDACTED] posléze dodal kopii příslušného listu se záznamem objednávky rezervace stolu ze strany obžalovaného.

Svědék [REDACTED]. [REDACTED] uvedl, že obžalovaného zná jako osobu z obchodních vztahů. [REDACTED]. [REDACTED] také zná z obchodních vztahů. Jelikož má účetní a daňovou kancelář, tak pan [REDACTED] si u nich objednal účetnictví a daňové poradenství, které mu prováděli po určitou dobu. Pana [REDACTED]. [REDACTED] zná přes pana [REDACTED]. Bylo to prakticky na bázi vedení účetnictví a daňového poradenství, ne tedy přímo pro pana [REDACTED]. [REDACTED], ale pro společnost KH KOKAM. Pan [REDACTED] prakticky suploval pana [REDACTED] v tom smyslu, že s panem [REDACTED] řešili prakticky účetní případy, řešili spolu běžné věci tak, jak to je při vedení účetnictví a daňového poradenství běžné. [REDACTED]. [REDACTED] jakoby suploval [REDACTED] firmy KH KOKAM. Pokud jde o převod nemovitosti v [REDACTED], tak to bylo na kupní smlouvou. Návrh té kupní smlouvy viděl, dostal ji pro konzultaci. Určitě ji nevytvářel. Myslí si, že mu ji předložil možná i pan [REDACTED]. [REDACTED]. Ta kupní smlouva měla být započtena s nějakými závazky, které měl pan [REDACTED] vůči panu [REDACTED]. Jištěno to bylo údajně směnkami, které svědek nikdy neviděl. Jednalo se o směnky, které nejspíše držel pan [REDACTED] vůči panu [REDACTED], poněvadž takto to bylo prezentováno. Panu [REDACTED] říkal, že ta kupní smlouva je z hlediska převodu nemovitosti v pořádku, ale z hlediska toho započtení že by rád viděl do účetnictví ty doklady, vůči kterým se to započítává. Tyto směnky nebyly předloženy. Jak dopadl prodej samotného [REDACTED], to už jim nebylo známo. Svědek dále uvedl, že obžalovanému říkal, aby zmíněnou smlouvu, která mu byla předložena, dokud nebude mít veškeré náležitosti ohledně vypořádání, aby ji nepodepisoval. To byla rada. Doporučil mu, aby tu smlouvu nepodepsal z titulu, že není finanční vypořádání doloženo. Pan [REDACTED] mu byl představen, tuší, v roce 2006. Bylo někdy jaro, začátek jara 2006. Účetnictví pro firmu KH KOKAM vedl do roku 2007. Problém mezi obžalovaným a poškozeným byl skrz to [REDACTED], někdy v období, kdy mu byl předložen návrh smlouvy k prodeji [REDACTED]. To bylo zhruba někdy začátkem roku 2007. Svědkovi předloženy doklady, které předložil obžalovaný [REDACTED], k čemuž svědek uvedl, že by řekl, že notářský zápis a doklady, se kterými je sešitý, viděl. Řekl by, že smlouvu o postoupení pohledávky také viděl. Na záznam o předložení směnky na viděnou si nevzpomíná.

Svědék [REDACTED] uvedl, že obžalovaného zná. Jedná se o vztahy nepřímé ohledně paní [REDACTED], která od něj de facto přímo nebo nepřímě kupovala nějakou nemovitost. Obžalovaného i poškozeného zná přibližně asi tři roky. Seznámil se s nimi prostřednictvím své obchodní partnerky, která od nich buď dílem nebo společně kupovala nebo měla zájem

odkoupit nemovitost v [REDACTED] v [REDACTED]. Svědek potom následně na té nemovitosti pracoval, uváděl ji do provozuschopného stavu. S uvedenými pány jednal zprostředkovaně, osobně nikdy. Svědek dále nepřezkoumatelným způsobem líčil svoje stanoviska (na základě neprověřitelného doslechu) s tím, že paní [REDACTED] vždycky jednala v této věci s panem [REDACTED], který se jevil z jejího pohledu jako seriózní člověk, spolupracovala s ním, měla s ním velmi dobré zkušenosti zpočátku, než seznala věci, které potom vypluly na povrch. Z jeho pohledu finančně jednala vždycky s panem [REDACTED]. Pan [REDACTED] tam z jeho pohledu byl jenom jako jakýsi společník pana [REDACTED]. Paní [REDACTED] s poškozeným [REDACTED] podnikala nějaké obchodní aktivity, věřila mu ve všech ohledech. Pak se zjistilo, že to je bývalý vysoký důstojník státní bezpečnosti, tak najednou z toho zkolabovala psychicky, s kým to vlastně pracovala. Zkolabovala psychicky, úplně ji to sebralo. Když se to schylovalo ke konci, tak mu paní [REDACTED] ukázala, že má s panem [REDACTED] [REDACTED] smlouvu, kde je nějaká klausule, že když do určité doby nedoplatí sjednanou částku, tak prostě je nutné opustit zmíněnou nemovitost s tím, že bude provedeno nějaké vypořádání. Paní [REDACTED] svědek půjčil peníze před třemi roky. Ta půjčka byla 18.4.2007 a činila částku 1,200.000,-- Kč.

Svědčyně [REDACTED]. [REDACTED] uvedla, že obžalovaný [REDACTED] byl její klient, když ještě pracovala v GE Money bank, kde požádal o úvěr, který mu byl poskytnut. Zná i oba manžele [REDACTED], protože si také požádali o úvěr, který jim byl poskytnut. Pan [REDACTED] požádal o úvěr na koupi nemovitosti v [REDACTED]. Jednalo se o hotel, který měl část ubytovací a část stravovací. Měl určitý podnikatelský záměr, který se v docela brzké době zhroutil a pan [REDACTED] přestal platit. Pan [REDACTED] nedodržel platební disciplínu, neplatil. Zdůvodňoval to tím, že nemá prostředky, nicméně když pak následně ten úvěr řešila, tak zjistila, že si v době, kdy neplatil, pořídil nový soukromý dům. Ke kopii Dohody o přistoupení poškozeného k závazku pana [REDACTED] svědkyně uvedla, že záměr byl, že pan [REDACTED] přistoupí k tomuto úvěru a bude ho za něho splácet, ale za určitých podmínek. Tento postup při řešení toho problematického úvěru byl bankou schválený. Ta listina byla vyhotovena. Nicméně nebyla podepsána [REDACTED]. [REDACTED]. Protože se nedohodli, tak ta listina se nikdy nestala účinnou, protože nebyla podepsána ze strany [REDACTED]. [REDACTED]. Tím si je jistá. Protože to nebylo doručeno do banky, tak se vyhotovovaly další postupy vůči panu [REDACTED], jak postupovat. Vzhledem k tomu, že nedošlo k realizaci zmíněného ručitelského prohlášení, bylo rozhodnuto, že se bude vůči panu [REDACTED] postupovat naprosto jiným způsobem. Svědkyně prohlásila, že zmíněná dohoda o přistoupení nebyla podepsána [REDACTED]. [REDACTED]. Do banky nikdo nedopravil nikdy dokument, který by byl podepsán [REDACTED]. [REDACTED]. Nahlíží do dokumentu a uvádí: Ten pravý (míněno v umístění na stránce) podpis tam nebyl. Pokud jde o levé podpisy, tak předávala tento dokument panu [REDACTED]. [REDACTED] jako přístupiteli s jejich podpisy jako pracovníků banky. Když se ale dívá na svůj podpis, tak si myslí, že není její. Takovýto podobný formulář v originále předávala jí podepsán panu [REDACTED]. [REDACTED], ale on ho nepodepsal. Dala mu ho s tím, že pakliže se domluví s panem [REDACTED], tak ho přivezou do banky jako podklad pro to, aby se mohlo realizovat přistoupení.

Poškozený předložil originál zmíněného přistoupení, ze kterého je patrné to, co zde uvedla svědkyně, že od banky to bylo podepsáno, ale od něho to nikdy podepsáno nebylo. Svědkyni předložen uvedený doklad, k němuž uvedla, že tam je její podpis.

Poškozený [REDACTED], [REDACTED] předložil kopii Dohody o přistoupení k závazku registrační číslo [REDACTED], jeden list potištěný z obou stran, opatřený třemi podpisy, což je doklad, ke kterému se svědkyně [REDACTED], [REDACTED] vyjadřovala jako k prvnímu. Dále předložil Dohodu o přistoupení k závazku stejného registračního čísla, dva listy sepnuté k sobě, kde na druhé straně jsou dva podpisy a kde není podpis [REDACTED], [REDACTED]. K tomuto dokumentu se svědkyně vyjadřovala jako k druhému.

Svědkyně [REDACTED], [REDACTED] dále uvedla, že panu [REDACTED] poskytli investiční úvěr, ale tam byla situace trochu jiná. Pan [REDACTED] kupoval nemovitost, která už byla nějakým způsobem zhodnocena, a v podstatě ji chtěl dokončit, zhodnotit a potom ji buď prodat nebo nějakým způsobem v ní dělat svoji činnost. Výše úvěru byla menší, byla asi devět nebo osm milionů, kolem devíti milionů. Ten úvěr pana [REDACTED] byl dřív než manželů [REDACTED]. Myslí, že byl rok 2005, 2006. U pana [REDACTED] splácení nebylo až tak problematické, když z GE odcházela v roce 2007, tak pan [REDACTED] v té době řádně splácel, i když problémy byly. Ví, že si obžalovaný [REDACTED] i půjčoval. Neví, jestli si půjčoval od pana [REDACTED], [REDACTED], ale půjčoval si na ty splátky tak, jak jí říkal. Pokud by zmíněná listina byla podepsaná všemi zúčastněnými, tak bude dodnes založena v bance a určitě by se ten úvěr splácel.

Obhájce [REDACTED], [REDACTED] soudu předložil originál nadepsaný Dohoda o přistoupení k závazku, registrační číslo [REDACTED], sešitý a přelepený, na němž jsou podpisy [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], o němž obžalovaný prohlásil, že ho podepsal pan poškozený [REDACTED]. Svědek [REDACTED] k němu uvedl, že neviděl, že by ho podepsal pan [REDACTED], [REDACTED], ale poškozený mu ho přinesl podepsaný. Poškozený k tomu uvedl, že vypadá to jako jeho podpis. Neví, zda to podepsal. Není schopen říct, jestli to skutečně jeho podpis je. Nechápe, pokud by to podepsal, proč by to tedy nebylo použito v bance. Je možné, že to podepsal, ale nebylo to použito do banky.

Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, odvětví expertíza ručního písma, který vypracovala znalkyně **PhDr. Václava Musilová** za účelem posouzení podpisů [REDACTED], [REDACTED], nacházejících se na předmětných listinách (směnce „na viděnou“ ze dne 27.2.2006, dohodě o směně z téhož dne a jednostranném zápočtovém listu ze dne 28.3.2007) bylo zjištěno, že tam uvedené podpisy nejsou pravé, tedy vlastnoručně vyhotovené [REDACTED], [REDACTED], nýbrž se jedná o padělky napodobeného charakteru. K tomuto závěru dospěla, i když neměla k dispozici originály, ale pouze kopie uvedených listin. Uzavřela, že veškerá její zjištění ve svém souhrnu mají dostatečnou průkaznost, umožňující vyslovit negativní závěr ohledně pravosti všech jí posuzovaných podpisů, a to v kategorické rovině. Dále také bylo možno vyloučit využití metody technického padělání – tedy naskenování či kopírování pravých podpisů dané osoby z jiné písemnosti. Naprostá míra podobnosti všech podpisů na všech třech listinách znalkyni vedla k závěru, že k samotnému napodobení byla použita jedna a táž předloha. Stejně tak znalkyně vyloučila možnost, že by [REDACTED], [REDACTED] sporné podpisy vyhotovil za určitých nestandardních podmínek (indispozice organismu či úmyslné měnění vlastního podpisu). Samotná identifikace pisatele – padělatele sporných podpisů však dle znalkyně není možná právě s ohledem na charakter padělků.

Znalkyně Václava Musilová svůj posudek stvrdila i u hlavního líčení, kde dále dodala, že srovnávací materiál, který měla, byl dostatečný. Byl výjimečně rozsáhlý, byly tam přítomné

jak zkoušky, tak ukázky podpisu. Navíc ten materiál byl z doby časově blízké dataci sporných písemností i z doby předtím i později, tzn. tedy byl vyhovující. Všechny podpisy jsou relativně hodně shodné a to je jeden z argumentů, který svědčí pro padělání. Pro pravé podpisy pana [REDAKCE] je typická na jedné straně relativní ustálenost, ale přeci jenom jednotlivé exempláře se od sebe vždy něčím liší. I podpisy, které vznikly za stejných písařských podmínek v jednom dni, jako to bylo třeba u zkoušek, kde vyhotovoval několik podpisů za sebou, ale pro tyto podpisy, které vznikly jednak v roce 2006 i 2007, je ta jednotnost velice podezřelá. Kopie dokumentu má negativní vliv na přesnost závěru v pozitivní smyslu, ale v tomto případě byly zjištěny závažné skutečnosti, které svědčí o padělání, tzn. jsou tam rozdílné znaky. Takže není pravděpodobné, že by někdo udělal padělky a ty padělky by na sporné písemnosti překopíroval, tzn. to kopírování tady v podstatě nemá žádnou logiku. Vyloučila možnost, že by dotčené podpisy vyhotovil pan poškozený s tím, že by změnil částečně své písmo, a to s ohledem právě na typické znaky pro padělky. Zjistila signály o tom, že podpis, jeho dílčí čára, ten tah byl přerušován na několikrát, tahy jsou neplynulé. To všechno svědčí o takové kresebnosti, pomalosti psaní, která se neslučuje se způsobem vyhotovení u pravých podpisů.

V reakci na stíhání obžalovaného [REDAKCE] u Okresního soudu v Trutnově a na závěry znalkyně PhDr. Musilové pak obhajoba opatřila **znalecké posudky Mgr. Jana Klapače**.

Ze znaleckého posudku (na č.l. 613-623, resp. 612) Mgr. Jana Klapače, znalce oboru písmoznalectví, specializace ruční písmo, který posuzoval k žádosti advokáta JUDr. Konečného pravost podpisu [REDAKCE] na dokladu z 30.5.2006 (kopie č.l. 612), dle něhož obžalovaný přijal od Kaja-Trading částku 410.000,- Kč (vztahuje se k věci, v níž je obžalovaný pravomocně odsouzen Okresním soudem v Trutnově sp. zn. 3T 147/2009), bylo zjištěno, že znalec uzavřel, že je pravděpodobnější, že se jedná o kopii nepravého podpisu (padělkou) vyhotoveného jinou osobou, než že se jedná o kopii pravého podpisu [REDAKCE]. Zároveň nelze ani vyloučit technický přenos kopie podpisu na zkoumaný dokument přístrojovou technikou, např. nakopírováním.

Ze znaleckého posudku (na č.l. 718-729) a z jeho doplňku (č.l. 730-732) Mgr. **Jana Klapače**, který posuzoval k žádosti advokáta JUDr. Konečného pravost podpisů ve znění „[REDAKCE]“ na stejných dokumentech, jaké posuzovala znalkyně PhDr. Musilová, bylo zjištěno, že bez přítomnosti originálů sporných listin nelze přesně a objektivně rozhodnout o pravosti sporných podpisů. Za stávajícího stavu se jeví jako pouze mírně pravděpodobnější, že se na nich nacházejí kopie padělků, než že by se jednalo o kopie pravých podpisů. Zároveň nelze vyloučit technický přenos kopií podpisů na zkoumané dokumenty přístrojovou technikou, např. nakopírováním. Co se týče závěrů znalkyně PhDr. Musilové lze konstatovat, že její závěry odpovídají jeho závěrům. Nicméně kategorické favorizování jedné pracovní hypotézy bez provedení superprojekce také u srovnávacích podpisů se jeví jako předčasné a značně nadhodnocené. V posudku znalkyně Musilové však nezaznělo to nejdůležitější – tedy, že se jedná o kopie napodobených podpisů, nikoliv o prokazatelné padělky vyhotovené psacím prostředkem. Přičemž nelze prokázat, jak se na zkoumané listiny tyto podpisy dostaly, tzn. zda tam nebyly např. nakopírovány někým, kdo tyto podpisy považoval za pravé.

V **doplňku** svého znaleckého posudku pak znalec Mgr. Klapač dále uvedl, že jeho závěr o mírně pravděpodobnosti, že se na nich nacházejí kopie padělků, než že by se jednalo o kopie pravých podpisů, je stanoven v rovině tzv. nízké pravděpodobnosti, tzn., že se jedná

spíše o orientační závěr. Pokud by se jednalo o kopie padělků, tak jejich pisatele nelze identifikovat. Z tohoto pohledu nelze ani zcela vyloučit variantu, že posuzované podpisy mohl vyhotovit [REDAKCE]. [REDAKCE] se záměrem pozdějšího popření jejich pravosti, byť se to jeví jako o něco méně pravděpodobné. V rámci bezpečnostních složek existuje výuka zaměřená na vyškolování nových znalců v oboru písmoznalectví, a to na Kriminálně-ústavu Praha a na Odborech kriminalisticko-technických expertíz Policie ČR. Před rokem 1989 byl tento obor rovněž pěstován na technické správě SNB. S ohledem na tyto skutečnosti nelze vyloučit, že [REDAKCE]. [REDAKCE] vzhledem k svému dřívějšímu zařazení nějaké odborné poznatky z daného oboru získal.

Ke znaleckému posudku Mgr. Jana Klapače znalkyně **PhDr. Václava Musilová** vypracovala následující **odborné vyjádření**.

Ze seznamu sporných písemností a z dokumentace vyplývá, že Mgr. Klapač zkoumal tytéž sporné písemnosti jako ona. Oba dva pracovali s kopiemi. Pokud jde o srovnávací materiál, kromě jedné listiny (protokol o výslechu svědka ze dne 7.4.2009) měli k dispozici jiný soubor pravých podpisů [REDAKCE]. [REDAKCE], ale oba soubory jsou početné a pocházejí ze širokého časového období, jí zkoumané podpisy jsou z let 2005 až 2009, podpisy zkoumané Mgr. Klapačem z let 2003 až 2009 a podpisy mají srovnatelnou stavbu.

Ve svém znaleckém posudku dospěla k závěru: „sporné podpisy znění „[REDAKCE]. [REDAKCE]“ na směnke (ozn. č. 1a,b/821), na Dohodě o směně (ozn. č. 2/821) a na Jednostranném zápočtovém listu (ozn. č. 3/821) nejsou pravé podpisy [REDAKCE]. [REDAKCE], jsou to padělky napodobeného charakteru. Závěr znaleckého posudku Mgr. Klapače není v rozporu s jejími závěry, protože se přiklonil k tomu, že „jeví jako pouze mírně pravděpodobnější, že se na nich (tj. sporných písemnostech) nacházejí kopie padělků, než že by se jednalo o kopie pravých podpisů“. Dále uvádí, že její závěry svým směrem odpovídají závěrům jeho znaleckého posudku. Základní rozdíl mezi jejím posudkem a posudkem Mgr. Klapače spočívá tedy v míře přesnosti negativního závěru. Podle názoru znalkyně výsledky analýzy a komparace mají dostatečnou identifikační hodnotu pro konstatování kategorického negativního závěru, Mgr. Klapač argumentuje nepřítomností originálů a na možnost stanovení přesného závěru rezignuje.

Ke znaleckému posudku Mgr. Klapače znalkyně uvedla následující poznámky:

Vliv kopie na možnosti zkoumání

Při zkoumání podpisů je samozřejmě vždy preferován originál, protože pouze u prvopisu podpisu lze provést standardní písmoznalecké zkoumání v celém rozsahu. Pokud však je k dispozici pouze kopie písemnosti a znalec je přesto pověřen provedením expertízy, je nutno k případům přistupovat diferencovaně podle toho, zda jsou zjištěny shodné či rozdílné znaky. Je přitom třeba rozlišovat tři základní typy případů, které mají různý vliv na přesnost závěrů:

1. Při zjištění shodných znaků v grafometrických, topografických i morfologických hlediscích mezi sporným podpisem v kopii a srovnávacími podpisy totiž nelze nikdy vyslovit kategorický pozitivní závěr ohledně pravosti, protože u kopie není možno vyloučit, že na písemnost, která byla přepokopována, nebyl předtím přepokopován (či naskenován) pravý podpis dotyčné osoby z jiné písemnosti. Pak totiž původní podpis byl pravý, ale na písemnosti, na kterou byl přenesen, se chová jako padělek, protože jej zde nevyhotovila

mechanicky psacím prostředkem osoba, na jejíž jméno zní. K bezpečnému rozlišení, zda na písemnosti je prvopis či kopie podpisu, je nezbytné mít originál.

2. Jestliže však mezi kopií sporného podpisu a srovnávacími podpisy byly zjištěny identifikačně hodnotné rozdílné znaky, pak i bez přítomnosti originálu lze dospět k jednoznačnému negativnímu závěru. V tomto případě totiž není vůbec důvod uvažovat o případném technickém přenosu odjinud, protože by to vždy byl padělek.

3. Třetím typem je zjištění totožnosti několika sporných podpisů v kopii (či jejich podezřelé optické blízkosti), která svědčí o tom, že jako předloha sloužil jeden podpis. Obdobná je situace, pokud sporný podpis (v kopii či originálu) vykazuje totožnost s některým ze srovnávacích podpisů. Tento nálezný je sám o sobě dostatečným důkazem toho, že jde o některou metodu spadající do tzv. technického padělání. Tudíž je pravda, že u kopie lze v některých případech uzavřít, že výsledky zkoumání dovolují vyslovit negativní závěr. V posuzovaném případě zkoumání čtyř kopií podpisů „**■**. **■**“ byly zjištěny vlastnosti, které spadají do výše popsaného druhého i třetího typu – jednak byly zjištěny některé rozdíly, kterými se sporné podpisy vymykají z rozpětí variability pravých podpisů, jednak mezi jednotlivými spornými podpisy byly zjištěna vysoká jednotnost, která není pro pravé podpisy typická, protože mezi jednotlivými srovnávacími podpisy se projevuje přirozená vnitřní variabilita, týkající se různých hledisek zkoumání (plošné rozložení tahů, měřitelné hodnoty, detaily tvoření jednotlivých komponent). Souhrn zjištěných znaků tak sám o sobě má i u zkoumaných kopií podpisů dostatečnou identifikační hodnotu k vyslovení jednoznačného závěru ohledně padělání.

Další komentář k formulacím v závěru znaleckého posudku Mgr. Klapače

Bod 1:

Mgr. Klapač v poslední větě uvádí, že „Zároveň nelze ani vyloučit technický přenos kopií podpisů na zkoumané dokumenty přístrojovou technikou, např. nakopírováním“. Když znalec vyslovil negativní závěr ohledně pravosti sporných podpisů v rovině nízké pravděpodobnosti, je v souladu, že nemůže vyloučit jinou alternativu. Není však jasné, proč by někdo na sporné písemnosti kopíroval kopie podpisů z jiné písemnosti (podle jejího názoru kopie padělků).

Bod 2:

„Níc méně jednoznačné (kategorické) favorizování jedné pracovní hypotézy bez provedení superprojekce také u srovnávacích podpisů se jeví jako předčasné a značně nadhodnocené“. Tato výtku je účelová a zavádějící, protože vyvolává dojem, že její analýzy nebyly vyčerpávající. Superprojekční porovnání v rámci srovnávacích podpisů není v tomto případě ani potřebné, když byla ostatně v obou posudcích (tj. u jiného souboru srovnávacích posudků) konstatována přirozená variabilita a současně nebyla nalezena dvojice podpisů, které by si byly tak blízko jako srovnávací podpisy.

„V jejím znaleckém posudku však nezaznělo to nejdůležitější – tedy že se jedná o kopie napodobených podpisů, nikoliv o prokazatelné padělky vyhotovené psacím prostředkem....“ Padělek zůstává padělkem, ať je v originálu, nebo v kopii. Pro úplnost - o „padělcích napodobeného charakteru“ mluví na str. 6 svého posudku (uprostřed) i v závěru. Celé další hodnocení Mgr. Klapače vyplývá z nepochopení charakteru technického padělku a úvahy, že „nelze prokázat, jak se na zkoumané listiny tyto podpisy dostaly, tzn. zda tam např. nebyly nakopírovány někým, kdo tyto podpisy považoval za pravé“ nejsou v tomto případě podstatné a navíc spekulativně překračují rámec písmoznaleckého posudku.

„Není také příliš logické uvádět do důkazu o padělání zjištěné rozdíly, pokud je jednoznačně tvrzeno, že se jedná o napodobeniny vzoru. Tento typ padělků by měl vykazovat spíše shody a podobnosti, které však nejsou podpořeny jistotou tahů“. S tímto názorem nelze naprosto souhlasit. Zjištění znalce se neřídí abstraktní logikou, ani tím, co by mělo či nemělo být, ale v zájmu objektivity znalec je povinen uvést všechna svá zjištění, tzn. shodné i rozdílné znaky. V daném případě byly zjištěny rozdíly, tudíž byly uvedeny. S logikou to nemá nic dělat, protože i u napodobených podpisů s převahou shodných znaků rozdíly existují a jejich počet a povaha se liší podle úrovně padělků.

Po opětovném zhodnocení svých analýz a prostudování znaleckého posudku Mgr. Klapače pak znalkyně PhDr. Musilová konstatovala, že na závěrech svého posudku setrvává.

Z vyžádaných rejstříků trestů bylo zjištěno, že [REDAKCE] nebyl soudně trestán, stejně jako [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. [REDAKCE] byl dne 27.5.2009 Okresním soudem v Trutnově uznán vinným ze spáchání trestného činu výtržnictví a byl mu uložen peněžitý trest ve výši 5.000,-- Kč, který byl zaplacen dne 2.7.2009. Fikce beztrestnosti svědčí [REDAKCE].

Ze spisu **17 Nc 3972/2006 Okresního soudu v Trutnově** bylo mimo jiné zjištěno, že dne 14.10.2008 byla sepsána žádost povinného [REDAKCE] (a následně zaslána na soud) o odklad provedení výkonu rozhodnutí spolu s návrhem na částečné zastavení výkonu rozhodnutí do částky 4,000.000,- Kč, neboť oprávněný [REDAKCE] podepsal obžalovanému směnku oproti předání částky 4,000.000,-- Kč a tato svá tvrzení dokládá kopiemi všech tří dotčených listin, které jsou uvedeny ve výroku tohoto rozsudku. Obžalovaný v dalším podání potvrdil vůči Okresnímu soudu Trutnov, že byl seznámen s tím, že pohledávka z exekuce sp. zn. 17 Nc 3972/2006 byla oprávněných Agroplastem postoupena novému věřiteli (podepsán obžalovaný dne 23.10.2006, č.l. 608). Dne 9.7.2009 soud usnesením zamítl návrh povinného na odklad exekuce (viz č.l. 280–281, 284–285, 346–352, 385 (36 Ex 485/2006), 597-609, 704–715).

Ze spisu **11Nc 902/2008 Obvodního soudu pro Prahu 5** bylo zjištěno, že dne 14.10.2008 byl sepsán a následně podán návrh na předběžné opatření, aby exekutorovi bylo uloženo upuštění od dražby majetku žalobce [REDAKCE]. Jako přílohy byly dodány i kopie všech tří inkriminovaných listin, které měl podepsat poškozený [REDAKCE]. [REDAKCE] s tím, že zmíněnou směnku mu poškozený podepsal oproti vyplacení částky 4,000.000,-- Kč a proto navrhuje vydání zmíněného předběžného opatření, když současně k Okresnímu soudu v Trutnově podal návrh na odklad zmíněné exekuce, resp. jejího částečného zastavení. Dne 7.11.2008 byl zmíněný návrh vzat zpět a soud řízení zastavil. V přílohách pak jsou založeny kopie všech tří předmětných dokumentů, které odpovídají kopiím založeným v trestním spise.

Obžalovaný potvrdil, že zápočtový list, kopii směnky o dohodu o směně dokládali do zmíněných spisů.

Soud dále přihlížel k připojeným spisům 34Cm 13/2007 Krajského soudu v Hradci Králové, 13Nc 3636/2007 Okresního soudu v Trutnově, 13Nc 3983/2005 Okresního soudu v Trutnově a 2Zt 220/2007 Okresního státního zastupitelství v Trutnově (který se vztahoval k trestnímu stíhání [REDAKCE], které bylo podmíněně zastaveno).

Z připojeného **spisu 3T 147/2009 Okresního soudu v Trutnově** bylo zjištěno, že rozsudkem zmíněného okresního soudu byl obžalovaný [REDAKCE] dne 29.9.2009 uznán vinným ze spáchání trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák. a za to mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební v trvání 2 roky, neboť dne 30.5.2006 v [REDAKCE] společnosti Kokam s.r.o. prodal za 80.000,-- Kč společnosti KAJA-TRADING s.r.o. čtyři kontejnery, ačkoliv věděl, že kontejnery nejsou jeho vlastnictvím a neměl oprávnění s nimi nakládat. Dovolání obviněného [REDAKCE] bylo usnesením Nejvyššího soudu České republiky ze dne 28.4.2010, sp. zn. 6 Tdo 384/2010, odmítnuto. Usnesením Okresního soudu v Trutnově ze dne 14.3.2011, sp. zn. 3 T 147/2009, ve znění usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 5.10.2011, sp. zn. 12 To 149/2011, byl pravomocně zamítnut návrh odsouzeného [REDAKCE] na obnovu zmíněného pravomocně skončeného řízení.

Soud v rámci hlavního líčení provedl i další rozsáhlé dokazování prostřednictvím listin. V tomto směru je možno poukázat na **kopii směnky ze dne 27.2.2006** (č.l. 30 a 55), **kopii dohody o směně z téhož dne** (č.l. 31 a 56), **kopii jednostranného zápočtového listu ze dne 28.3.2007** (č.l. 32 a 57), stanovisko obžalovaného prostřednictvím jeho obhájce ze dne 21.4.2009 (č.l. 60), smlouvu o postoupení pohledávky ze dne 22.5.2006 mezi firmou AGROPLAST a.s. a [REDAKCE]. [REDAKCE] týkající se závazku [REDAKCE] za firmou AGROPLAST a.s. ve výši 5.000.000,-- Kč (č.l. 112-113), nájemní smlouvu ze dne 22.7.2006 týkající se nemovitostí na LV č. [REDAKCE], [REDAKCE] katastrální území [REDAKCE] (č.l. 139-142, 305-306), smlouvu o uznání závazku ze dne 30.6.2006 mezi [REDAKCE]. [REDAKCE] a firmou KOKAM H+H spol. s.r.o. [REDAKCE] [REDAKCE] (č.l. 151, 311), smlouvu o půjčce ze dne 10.4.2006 na částku 1.600.000,- Kč mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] (č.l. 159), kopii knihy jízd firmy KAJA – TRADING spol. s.r.o. vztahující se k datům 16.2., 24.2. a 14.3.2006 (č.l. 195), doklad o čerpání PHM ze dne 14.3.2006 (č.l. 196), zápis o prohlídce staveniště ze dne 14.3.2006 (č.l. 199), smlouvu o zprostředkování prodeje uzavřenou dne 17.2.2006 ve [REDAKCE] (č.l. 209-210), přílohu č. 1 dané smlouvy z téhož dne (č.l. 211), příjmový pokladní doklad ze dne 24.2.2006 na částku 3.500,-- Kč (č.l. 224), dražební vyhlášku ze dne 15.9.2008 vydanou Exekučním úřadem Liberec pod č.j. 36 EX 485/2006-68 (č.l. 280-281), návrh na vydání předběžného opatření ze dne 14.10.2008 adresovaný Obvodnímu soudu pro Prahu (č.l. 282-283), žádost o odklad provedení výkonu rozhodnutí spojený s návrhem o částečné zastavení výkonu rozhodnutí ze dne 14.10.2008 adresovanou Okresnímu soudu v Trutnově ke sp. zn. 17 Nc 3972/2006 (č.l. 284-285), směnku vystavenou dne 2.12.2000 na částku 5.000.000,-- Kč firmou KOKAM H+H spol. s.r.o. ve prospěch směnečného věřitele – firmy AGROPLAST a.s. s termínem splatnosti 31.12.2000, kde avalistou byl [REDAKCE] coby fyzická osoba (č.l. 294, 315), rozhodnutí Okresního soudu v Trutnově ze dne 3.4.2006, sp. zn. 17 Nc 3972/2006-6 o nařízení exekuce na majetek [REDAKCE] [REDAKCE] z důvodu uspokojení pohledávky firmy AGROPLAST a.s. za danou fyzickou osobou ve výši 4.500.000,-- Kč (č.l. 303), dohodu o splnění závazku se svolením vykonatelnosti ze

dne 25.1.2007 mezi firmou KOKAM H+H spol. s.r.o., [REDAKCE] a [REDAKCE]. [REDAKCE] ohledně směnečného závazku dané firmy ve výši 5,000.000,-- Kč od 23.5.2006 za novým směnečným věřitelem – [REDAKCE]. [REDAKCE] (č.l. 312-314), resp. k dokladům č.l. 372–376 (dokumentace pokusu [REDAKCE]. [REDAKCE] při hlavním líčení), č.l. 377–382 (deník [REDAKCE]), č.l. 416–451, (doklady předložené poškozeným včetně výpisů z jeho účtu), doklady č.l. 549–558 (doklady k svědkovi [REDAKCE]), k dokladům na č.l. 559-611, 624–674, 679–686 (materiály od svědka [REDAKCE]), č.l. 688–692, 694 (kopie rezervační knihy – svědek [REDAKCE]), č.l. 695–701 (materiály dodané [REDAKCE]), č.l. 737–791 (materiály dodané [REDAKCE]), či listiny na č.l. 792, 793, 959 (různé mutace dohody o přistoupení dodané [REDAKCE]. [REDAKCE] a obžalovaným - obžalovanému originál k jeho žádosti vrácen a nahrazen kopií č. l. 957–958).

Provedené listiny je pak souhrnně možno popsat následujícím způsobem:

Je nepochybné, že z titulu směny vystavené dne 2.12.2000 na částku 5,000.000,-- Kč vznikl závazek i jejímu avalistovi – obžalovanému [REDAKCE] (viz č.l. 294, 315), přičemž v důsledku tohoto byla i dne 3.4.2006 Okresním soudem v Trutnově pod č.j. 17 Nc 3972/2006-6 nařízena exekuce na jeho majetek coby povinného za účelem uspokojení pohledávky firmy AGROPLAST a.s. ve výši 4,500.000,-- Kč (č.l. 303). Daná pohledávka následně byla dne 22.5. téhož roku postoupena [REDAKCE]. [REDAKCE] coby fyzické osobě (č.l. 112-113). Uvedenou změnu v osobě směnečného věřitele, respektive vlastníka pohledávky, potvrzuje i smlouva o uznání závazku, uzavřená dne 30.6.2006 (č.l. 151, 311). Po vydání exekučního příkazu pověřenou exekutorkou JUDr. Soňou Karasovou dne 25.4.2007, (č.j. 36 Ex 485/2006-27) byla touto dne 15.9.2008 vydána dražební vyhláška pod č.j. 36 Ex 485/2006-68 na den 22.10.2008, a to ohledně nemovitého majetku ve vlastnictví obžalovaného, zapsaného na LV č. [REDAKCE] u Katastrálního úřadu pro Královéhradecký kraj – katastrální pracoviště [REDAKCE] (č.l. 280-281). Za účelem zabránění danému postupu obžalovaný [REDAKCE], prostřednictvím svého právního zástupce dne 14.10.2008 adresoval Okresnímu soudu v Trutnově a Obvodnímu soudu pro Prahu 5 své návrhy, respektive žádost (č.l. 282-285), k čemuž připojil i dotčené listiny v kopiích, tedy zejména směnku vlastní a dohodu o směně, datované dnem 27.2.2006, jakož i jednostranný zápočtový list s datem 28.3.2007 (č.l. 56-57, 142), s tím, že jsou pravé a že osvědčují to, co v nich je uvedeno. V důsledku tohoto postupu obžalovaného došlo ke zrušení již nařízené exekuce proti povinnému – obžalovanému [REDAKCE], která ani doposud fyzicky neproběhla.

Poprvé soud ve věci meritorně rozhodl v hlavním líčení dne 22. prosince 2009. Tehdy považoval za nadbytečné zpracovávat revizní znalecký posudek a současně uzavřel, že další důkazy již není nutné provádět, když zejména obhajobě soud vyhověl v celé řadě vznesených návrhů a jí navrhované důkazy provedl. Další vznesené důkazní návrhy obhajoby jako nadbytečné pak zamítl.

Rozsudkem podepsaného soudu ze dne 22.12.2009 soud obžalovaného [REDAKCE] uznal vinným tím, že

v přesně nezjištěný den v období od [REDACTED] 2006 do [REDACTED] 2008 na blíže neurčeném místě na území České republiky vědomě nechal vytvořit tři listinné materiály – písemnosti, na kterých jsou uvedeny jednak jeho podpisy a jednak i údajně vlastnoruční podpisy [REDACTED]. [REDACTED], když konkrétně se jednalo o:

- směnku vlastní, údajně vystavenou dne 27.2.2006 v [REDACTED] [REDACTED]. [REDACTED] na částku 4,000.000,-- Kč v jeho prospěch coby směnečného věřitele se splatností „na viděnou“;
- dohodu o směně, údajně uzavřenou dne 27.2.2006 mezi ním a [REDACTED]. [REDACTED] vztahující se k směnce shora zmíněné;
- jednostranný zápočtový list údajně vystavený dne 28.3.2007, vyrovnávající pohledávku [REDACTED]. [REDACTED] ze dne 22.5.2006 ve výši 4,500.000,-- Kč za [REDACTED] s jeho údajnou pohledávkou ve výši 4,000.000,-- Kč ze dne 27.2.2006 za [REDACTED]. [REDACTED],
- ačkoliv na uvedených listinách nejsou pravé, vlastní rukou psané podpisy [REDACTED]. [REDACTED] a rovněž tak samotný obsah těchto listin neodpovídal reálnému stavu vzájemných vztahů mezi [REDACTED]. [REDACTED] a [REDACTED], když následně dané listiny použil dne 14.10.2008 jako přílohy stvrzující obsah jím zpracovaných písemností adresovaných jednak Obvodnímu soudu pro Prahu 5, označené jako „návrh na vydání předběžného opatření“ spočívající v upuštění od dražebního jednání nařízeného na den 22.10.2008 exekutorkou JUDr. Soňou Karasovou, jejímž předmětem měly být nemovitosti v jeho vlastnictví zapsané na LV č. [REDACTED] u Katastrálního úřadu pro Královéhradecký kraj – katastrální pracoviště [REDACTED], jednak Okresnímu soudu v Trutnově ke sp. zn. 17Nc 3972/2006 označené jako „žádost o odklad provedení výkonu rozhodnutí s návrhem o částečné zastavení již nařízeného výkonu rozhodnutí“, vydaného jmenovaným okresním soudem dne 3.4.2006, pod sp.zn. 17Nc 3972/2006, kterým byla povolena exekuce na jeho majetek za účelem uspokojení pohledávky původního směnečného věřitele – firma AGROPLAST a.s. ve výši 4,500.000,-- Kč za [REDACTED] [REDACTED], která dne 22.5.2006 byla v dané výši smluvně postoupena na [REDACTED]. [REDACTED], v důsledku čehož způsobil odklad již nařízené exekuce vůči jeho osobě, čímž chtěl získat finanční prospěch v celkové výši nejméně 4,500.000,-- Kč, když k dokonání činu a získání částky 4,500.000,-- Kč obžalovaným nedošlo, když usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9.7.2009, č.j. 26 Co 250/2009-281, byl návrh povinného obžalovaného [REDACTED] na odklad exekuce z usnesení Okresního soudu v Trutnově ze dne 19.3.2009, č.j. 17 Nc 3972/2006-230, zamítnut, a zmíněná exekuce na majetku obžalovaného dosud fyzicky neproběhla. Tím pak spáchal jednak trestný čin podvodu dle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákona ukončený ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 tr. zák. a jednak v jednočinném souběhu trestný čin padělání a pozměňování peněz dle § 140 odst. 2, alinea druhá tr. zákona, a to za užití § 143 tr. zákona. Obžalovanému byl uložen i trest. Poškozený [REDACTED]. [REDACTED] byl se svým nárokem na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

K odvolání obžalovaného [REDACTED] pak rozsudek nalézacího soudu z 22.12.2009 přezkoumával Vrchní soud v Praze, který svým usnesením z 22. března 2010 rozhodl, že

napadený rozsudek se zrušuje a věc se vrací soudu prvního stupně, aby ve věci učinil rozhodnutí nové.

V odůvodnění pak odvolací soud uvedl, že proti zmíněnému rozsudku podal obžalovaný prostřednictvím obhájce ■. ■■■■■ odvolání, v němž vyjádřil nesouhlas s hodnocením důkazů, pokud soud uvedl, že námitky obhajoby vůči svědkům potvrzujícím verzi poškozeného, lze stejně uplatnit vůči svědkům, vypovídajícím ve prospěch obžalovaného. Pokud pak soud dovozuje, proč uvěřil znalkyni dr. Musilové, když poškozený předmětné dokumenty neměl mít v držení a nemohl je falšovat, zatímco závěry znalce Mgr. Klapače jsou spíš spekulativní, zejména z pohledu dodatku posudku, svědčí to o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu, tak i o hodnocení v neprospěch obžalovaného. Jak správně krajský soud uvedl, důkazy jsou mnohočetné a rozporuplné a bylo třeba hodnotit i důkazy s věcí zdánlivě nesouvisející. Ohledně dokladů týkajících se svědka ■■■■■ je obhajobou argumentováno, že poškozený není věrohodný, když i vůči příbuznému obžalovaného postupoval nereseriozně a uváděl nepravdu, když tvrdil, že nepodepsal přistoupení k závazku, což mu potvrdila i svědkyně ■. ■■■■■. Přesto ale soud po předložení originálu dokladu neprovedl písmoznaleckou expertizu a nevyslechl znovu svědkyni ■. ■■■■■ ani po předložení originálu přistoupení k závazku k tomu, proč nebylo plnění závazku na poškozeném požadováno, když ho i podepsal. Věcí samé se to týká sice vzdáleně, svědčí to ale o tom, jak se poškozený snaží obžalovaného majetkově poškodit. Proto by také měly být opatřeny dokumenty od paní ■■■■■. Nesouhlasí s tím, že posudek znalce Mgr. Klapače je podjatý, když znalci byla pouze položena otázka, na níž obecně odpovídal ohledně možného výcviku, pokud jde o změny rukopisu. Navíc tento znalec nebyl osobně slyšen a nepřípustná je i revize jeho posudku druhou znalkyní, takže již proto měl být zpracován revizní znalecký posudek – nehledě k tomu, že posudek Mgr. Klapače působí věrohodněji, když při zkoumání pouze kopie připouští možný závěr jen jako pravděpodobný. Soud pochybil při hodnocení výpovědi svědka ■■■■■, když se poukázvalo na odchylný obsah úředního záznamu s ním sepsaného. Přitom tento záznam mu není možno předestírat, když jde o vysvětlení dle § 158 odst. 5 tr.řádu. I nalézací soud v odůvodnění konstatoval to, že svědkové vesměs působí věrohodně a není zjištěn důvod, proč by měli lhát, nesporně ovšem někteří pravdu nemluví – což to by mělo vést k aplikaci zásady in dubio pro reo. Přitom pokud verze obžalovaného a jím navržených svědků nebude přinejmenším vyvrácena, pak vyhotovení dokladů a jejich podpis poškozeným má logiku. Výpověď svědků ■■■■■, ■■■■■ a ■■■■■ je přitom podporována i výpovědí svědka ■■■■■, vyvracejícího údaje poškozeného a poukázat lze i na svědka ■■■■■. Významnými jsou i údaje svědka ■■■■■ o půjčce obžalovanému, kteréžto peníze pak obžalovaný poskytl poškozenému, jak o tom svědčí podepsané dokumenty. Také svědci ■■■■■, ■■■■■ a ■■■■■ dokládají jednak manipulaci se zmíněnými dokumenty, jednak objasňují vztahy obžalovaného a poškozeného, pro obžalovaného nevýhodné, což snižuje věrohodnost verze poškozeného. Výpovědi svědků jsou tedy v rozporu, padělání podpisu poškozeného prokazuje jeden znalecký posudek, zatímco druhý tak jednoznačný není. Proto bylo obhajobou navrženo, aby vrchní soud napadený rozsudek dle § 258 odst. 1 písm.b), c) tr.řádu zrušil a věc dle § 259 odst. 1 tr. řádu vrátil k novému projednání a rozhodnutí.

Vrchní soud v Praze dospěl ve svém rozhodnutí k závěru, že odvolání obžalovaného je důvodné a s argumenty v něm uvedenými lze v zásadě souhlasit. Soud prvního stupně předně nerespektoval ustanovení trestního řádu o provádění důkazů, takže bude třeba některé důkazy zopakovat. Předně třeba akceptovat výhrady, uplatněné v odvolání, pokud jde o to, že svědku [REDAKCE] byl dle č.l.832 „, předestřen“ obsah úředního záznamu o vysvětlení podaném jím dle § 158 odst. 5 tr. řádu (na č.l.241). Tento postup je v rozporu s ustanovením § 158 odst. 5 věty třetí a čtvrté tr. řádu. Svědecká výpověď svědka [REDAKCE] je tedy v části, v níž se vyjadřuje k údajům, obsaženým ve zmiňovaném úředním záznamu, jako důkaz nepoužitelná. Je tedy nutno odhlédnout od obsahu původních svědkových údajů v tomto úředním záznamu a skutková zjištění založit pouze na tom, co zmíněný [REDAKCE] uvedl ve své svědecké výpovědi, mimo vyjádření k uvedenému úřednímu záznamu. V dané věci je však situace jiná, složitější. Jak i soud prvního stupně uvádí v odůvodnění svého rozsudku, situace je důkazně velmi složitá a stojí proti sobě dvě skupiny svědeckých výpovědí – jedna podporuje údaje a obhajobu obžalovaného, druhá naopak odpovídá tvrzení poškozeného [REDAKCE]. [REDAKCE] a závěrům obžaloby. I soud prvního stupně uvádí, že svědci většinou působí věrohodně a soud nezjistil důvody, proč by měli lhát, když ale evidentně někteří nemluví pravdu (strana 24 odůvodnění). Za této situace pak při hodnocení věrohodnosti výpovědi poukazuje soud prvního stupně na rozporné údaje uvedeného svědka. Z obsahu nepoužitelného úředního záznamu o vysvětlení, který nejen nelze číst jako důkaz, ale ani předestírat dle § 212 tr. řádu, však nelze, ani v porovnání s následnými svědeckými výpověďmi, vyvozovat nic a nelze ho tedy užít ani jako argument při úvahách, zda je výpověď uvedeného svědka věrohodná či nevěrohodná. Hodnocení věrohodnosti tohoto svědka bude tedy muset být provedeno znovu, a to s odhlédnutím od obsahu svědkova vysvětlení v úředním záznamu.

Nesprávně postupoval soud prvního stupně též při řešení odborných otázek posouzení pravosti podpisů poškozeného na směnce a dalších dvou listinách směnky se týkajících. Vedle policejním orgánem přibrané znalkyně PhDr. Musilové, která zpracovala písemný posudek a byla pak také řádně v hlavním líčení vyslechnuta, předložila obhajoba znalecký posudek znalce Mgr. Klapače – v spise založen na č.l. 718 a jeho doplněk – č.l. 730. To umožňuje ustanovení § 89 odst. 2 tr. řádu. Podle znění § 110a tr. řádu, pokud znalecký posudek předložený stranou má všechny zákonem požadované náležitosti a obsahuje doložku znalce, že si je vědom následků vědomě nepravdivého znaleckého posudku, postupuje se při jeho provádění stejně, jakoby se jednalo o znalecký posudek vyžádaný orgánem činným v trestním řízení. Uvedenou doložku obsahuje na č.l. 732 doplněk znaleckého posudku – původní posudek ji neobsahuje. Za postačující přitom nelze považovat ani přečtení prvního posudku jako listinného důkazu, když jde o znalecký posudek (formálně i obsahově) a jako s takovým s ním třeba nakládat, samozřejmě po řádném poučení znalce, když tento první znalecký posudek nesplňuje náležitosti vyžadované § 110a tr. řádu. Soudem prvního stupně zvolený postup nelze akceptovat ještě z dalšího důvodu. Za situace důkazně rozporné vzhledem k povaze věci (řešení odborných otázek) a nikoli shodným závěrům obou znalců bylo na místě v hlavním líčení vyslechnout po poučení i znalce Mgr. Klapače, a to k oběma jím zpracovaným znaleckým posudkům, tedy i k posudku na č.l. 718, který nemá náležitosti § 110a tr. řádu a jehož obsah by měl znalec stvrdit a zopakovat při svém osobním výslechu, i k doplňujícímu znaleckému posudku na č.l.730, právě vzhledem k rozdílným závěrům znalců. Kromě toho třeba poukázat na to, že soud prvního stupně požádal zpracovatelku původního znaleckého

posudku, znalkyni dr. Musilovou, o zpracování „kvalifikovaného vyjádření“ k znaleckým posudkům Mgr. Klapače. Ta pak zpracovala odborné vyjádření (ani formálně nemá náležitosti znaleckého posudku), v němž se vyjadřovala k uvedeným znaleckým posudkům druhého znalce, a toto vyjádření pak bylo v hlavním líčení jako listinný důkaz přečteno, přičemž byl pak zamítnut návrh jak na výslech znalce Mgr. Klapače, tak na zpracování revizního znaleckého posudku. Posuzování znaleckého posudku odborným vyjádřením, které je samo o sobě na místě ve věcech nikoli složitých (§ 105 odst. 1 věta druhá tr. řádu), což není projednáváný případ, když dva znalci nemají shodný závěr na možnost jednoznačného soudu o padělání podpisů, nepřichází v úvahu a s tímto postupem nelze souhlasit. Bude tedy třeba, aby byli vyslechnuti oba znalci, přičemž každý by měl mít možnost se seznámit se závěry znalce druhého (v písemných posudcích či vyjádřeních i ve výslechu před soudem) a zdůvodnit závěry vlastní (znalkyně PhDr. Musilová by se ve výslechu měla, jako znalkyně, vyjádřit i k obsahu svého „odborného vyjádření“) a vyjádřit se k závěrům druhého znalce. Nedojde-li ani potom v závěrech znalců k zásadní shodě, bude na soudu prvního stupně, aby se s oběma posudky vypořádal, pokud jde o zjišťování skutkového stavu věci, a náležitě odůvodnil, který bere a proč za podklad svých skutkových zjištění a svých závěrů, případně, že přistoupil k opatření revizního posudku.

Již nyní lze však uvést, že nesprávně soud prvního stupně postupoval, pokud znalecký posudek Mgr. Klapače posuzoval jako zatížený podjatostí a nikoli nestranný, zejména pokud jde o jeho doplněk. Znalec se i v doplňku posudku vyjadřoval pouze tak, že odpovídal na otázky mu položené a ani odpověď na druhou otázku, ať již s oborem, pro který je zapsán v seznamu znalců, souvisí více či méně, nijak nezpochybňuje nestrannost znalce. Pokud znalec jen odpovídal na otázku a navíc nikoli tvrdil, ale jen připouštěl možnost určitých poznatků o písmoznalectví u poškozeného vzhledem k jeho pracovnímu zařazení, nic to - jako nikoli jednoznačně kategorický závěr - nevypovídá ani o podstatě věci (tedy o tom, kdo je původcem sporných podpisů), ale ani o podjatosti znalce, jak bez bližšího odůvodnění uvádí soud prvního stupně. Znalec netvrdí, že původcem podpisu je poškozený, jen uvádí, že to nelze zcela vyloučit. Sám ovšem dokonce označuje tuto možnost s úvahou, že poškozený již tehdy mohl uvažovat o pozdějším zpochybnění svých podpisů, jako méně pravděpodobnou s tím, že již uvedl - když není k dispozici originál listin - že pisatele identifikovat stejně nelze. Je tedy zřejmé, že ani z doplňku znaleckého posudku neplyne nic, co by bylo možno vyložit jako zpochybnění nestrannosti znalce. Tím ovšem také zcela padá argument soudu prvního stupně, pokud těmito pochybnostmi o nestrannosti závěrů znalce Mgr. Klapače zdůvodnil, proč z uvedeného posudku nevycházel a jako nestranný znalecký posudek vzal pouze závěry znalkyně dr. Musilové. Bude tedy třeba zabývat se oběma uvedenými znaleckými posudky po jejich náležitém provedení, jak to bylo již uvedeno. Pokud nedojde ke změně závěrů u některého ze znalců, nezbude zřejmě nic jiného, než přistoupit k opatření revizního znaleckého posudku - § 110 odst. 1 tr. řádu - jehož závěry by se soud prvního stupně musel zabývat obdobně, jako závěry znalců PhDr. Musilové a Mgr. Klapače.

Vrchní soud dále uvedl, že v novém hlavním líčení bude třeba i doplňujícího výslechu obžalovaného, zejména pokud jde o to, proč se listin z č.l. 55–57 nedovolával již dříve, když výslovně by se měl vyjádřit k dokladu na č.l. 151 (též č.l. 311) z 30.5.2006, který podepsal - jako ██████████ KOKAM H + H, spol. s r.o. - již několik měsíců poté, co dle své výpovědi uhradil poškozenému 4,000.000,-- Kč. Touto listinou byl proveden důkaz v jeho nepřítomnosti, takže se k ní obžalovaný, stejně jako k řadě dalších, nevyjádřil. Vysvětlit by

měl i to, proč prvá splátka poškozenému činila jen 1,6 milionu Kč, když od svědka ■■■■■ měl již půjčeno 2,4 milionu Kč, zatímco pak do druhé splátky si půjčil jen 800.000,-- Kč (č.l. 416, č.l. 681 a násl.) a použil by na druhou splátku zřejmě i peníze, které mohl poškozenému dát již v první splátce. Vyjádřit by se měl i k dalším námitkám poškozeného, jak je ten uvedl ve svém stanovisku k odvolání. Pokud jde o den 14.3.2006 odvolací soud dodal, že lze uvažovat ještě o výsledku v přípravném řízení slyšeného ■■■■■. ■■■■■, jehož osobním výsledkem důkaz v hlavním líčení proveden nebyl, když přítomny měly být i další osoby – jistý ■■■■■ a manželka poškozeného ■■■■■. ■■■■■. Vzhledem k obtížnosti důkazní situace, kdy proti sobě stojí skupiny rozdílně vypovídajících svědků, by i výslech těchto dalších osob mohl k objasnění věci přispět.

Bude-li po odstranění uvedených pochybení soud prvního stupně znovu rozhodovat tak, že uzná obžalovaného vinným, pokud jde o užití padělané směnky, bude třeba vzít v úvahu i novou právní úpravu danou zákonem č. 40/2009 Sb. v nyní účinném znění, když se zřetelem na § 2 odst. 1 cit. zák. by zřejmě přicházelo v úvahu posouzení věci dle nyní účinné úpravy, nejspíše jako zločin dle § 234 odst. 3 alinea druhá cit. tr.zák. – případně za užití § 238 tohoto tr.zák. (K tomu lze dodat, že formulace užitá soudem prvního stupně – nechal vědomě vytvořit - nasvědčuje posouzení obžalovaného jako pachatele či ještě spíše účastníka (návodce) trestného činu dle § 140 odst. 2 alinea první tr. zák.- formulaci výroku o vině a právnímu posouzení věci tedy třeba věnovat pozornost i z tohoto hlediska. Pokud jde o další soudem užitou právní kvalifikaci dle § 8 odst. 1, § 250 odst.1, odst. 3 písm.b) tr.zák. (za nynější právní úpravy by šlo zřejmě o zločin dle § 209 odst.1, odst. 4 písm.d) nového tr.zák., nezvažoval soud prvního stupně skutečnost, že soud (Obvodní soud pro Prahu 5, Okresní soud v Trutnově) je orgán určený k řešení právních sporů, tedy otázek sporných mezi stranami, což se týká jak řízení nalézacího a opravného, tak ale i vykonávacího a soud je tedy povolán k tomu, aby posoudil důvodnost jednotlivých podání a důkazů a posoudil i jejich věrohodnost a dle toho rozhodl. To je zřejmě i z rozdílných rozhodnutí na č.l. 347 a 351, ve věci Okresního soudu v Trutnově sp.zn. 17 Nc 3972/2006, pokud jde o aplikaci ustanovení § 266 odst. 2 o.s.ř. a § 268 o.s.ř. (též § 254 o.s.ř.). Z tohoto hlediska lze sotva soud považovat za někoho, kdo je padělaným důkazem uváděn v omyl (tak i č. 24/2006 Sb.r.tr.), když v omyl nebyl uveden ani nikdo jiný, zejména ne poškozený ■■■■■. ■■■■■, který samozřejmě ví, zda směnku podepsal nebo ne. Ve věci Obvodního soudu pro Prahu 5 sp.zn. 11 Nc 902/2008 navíc došlo pak ani ne měsíc po podání návrhu k jeho zpětvzetí a k zastavení řízení, takže tato aktivita obžalovaného byla bezvýznamná. Z uvedeného proto lze i v případě uznání obžalovaného vinným užitím padělané směnky dovodit, že třeba uvažovat, zda je namíste další právní kvalifikace, spočívající v podvodném jednání ke škodě poškozeného ■■■■■. ■■■■■, a zda by neměla být pomínuta, když by šlo o jednočinný souběh. V takovémto případě bude třeba i zdůvodnit závěr o době, kdy mělo k trestné činnosti dojít, konkrétně jak soud došel k datu „od 27.4.2006“. Bude-li obžalovaný i po novém hlavním líčení uznán vinným a bude-li mu opět ukládán souhrnný trest, je také třeba, jak to stanoví § 122 odst. 1 tr. řádu, citovat již jako ustanovení, dle něhož byl trest uložen, i § 35 odst. 2 starého tr.zák., resp. § 43 odst. 2 nového tr.zák. - naopak do výroku nepatří údaj o jednočinném souběhu.

Soud tedy po zrušení rozsudku z 22.12.2009 pokračoval v hlavním líčení dalším dokazováním.

Obhájce obžalovaného [REDAKCE] JUDr. Brož předložil soudu materiál nadepsaný – Archiv federálního MV ČSSR (č.l. 1072–1078) - metodické pomůcky používané pro porovnávání písma. Jeho obsahem je mimo jiné i Hlava IX - Grafická expertisa, vztahuje se i k podpisům a parafám či k porovnání rukopisu. Konečně na poslední straně tohoto materiálu, datovaného dnem 25.9.1989 je stanovisko na žádost náčelníka správy StB, vypracované náčelníkem 2. odboru S StB [REDAKCE] a opatřené podpisem tohoto znění. Toto stanovisko zní: Při studiu, zkoumání a porovnávání písma u předložených materiálech dle mých vlastních poznatků, kdy po proškolení specialistou z oboru grafologie, mohou být odchylky detailů zhotoveny po nacvičení, tak přesně, že mohou sloužit jak spontánní písmo vnitřního nepřítel, a naopak jako jeho padělky. Veškeré tyto poznatky využiji v prosazování a obhajování bezpečnostní politiky KSČ, v praktickém výkonu služby, i v mezinárodněpolitické situaci v boji proti vnitřnímu nepříteli. Obhájce obžalovaného JUDr. Brož požadoval, aby i s tímto materiálem byli seznámeni PhDr. Musilová a Mgr. Klapáč.

Svědék [REDAKCE] uvedl, že za na jednání dne 14.3.2006, které začalo kolem 13. hodiny, byl za jejich stavební firmu přítomen on, ředitel, majitelé firmy [REDAKCE] a pan [REDAKCE], byl tam i jejich geodet pan [REDAKCE] a za stranu investora tam byl pan [REDAKCE] a jeho manželka. Provedli obhlídku staveniště a jeho vytyčení trvalo řádově 2 hodiny. Scházeli se tam postupně. Odjízděli tak po třetí hodině, o půl čtvrté k nim na firmu, kam dojeli tak během 1 hodiny. Když na stavbě všichni ukončili jednání, všichni nasedli do aut a přešli k nim na firmu. Tam byl přítomen i [REDAKCE]. Datum zápisu, který vyhotovili, odpovídá datu, kdy to dělali. Na dotaz, proč jeli na firmu a neudělali zápis na místě, svědek uvedl, že zápis měli připravený na hlavičkovém papíru, ale o tom, že přejímají stavbu k provedení. Nevěděli však, že se na místě dozvědí, že nelze stavbu začít, neboť není stavební povolení. Ale i tak potřebovali na stavbu jet, obhlédnout si staveniště a vytyčit ho, to neodkládali. Říkali si, že to bude pouze formalita, jestli to stavební povolení dostanou za den, za týden či za měsíc. Na firmu pak jeli proto, aby napsali, co se vlastně stalo. Aby ten formulář nepřepisovali, tak si řekli, že se zajede na firmu a tam si sedli a do počítače to vyplnili, jak se to změnilo. Vytiskli a podepsali se. Tak jako tak stejně všichni jeli do [REDAKCE]. Hlavní, kdo s poškozeným komunikoval, byl [REDAKCE], připravoval rozpočet, smlouvu, ale i ostatní byli někdy předtím seznámeni. Svědek kontroloval projekt, jestli tam není nějaký technický problém, řešili nějaké problémy statiky.

Svědkově předestřen záznam o prohlídce staveniště na č.l. 199, k němuž svědek uvedl, že to je to, co tehdy sepisovali. Je tam jeho podpis, pana [REDAKCE], pana [REDAKCE]. Svědkův podpis je úplně vlevo dole. Dále je tam podpis druhé strany. To, co je v tomto zápise napsáno, to odpovídá. I ten datum 14.3.2006 je pravda, všechno je pravda. Na dotaz, zda to nešlo přepsat na místě, svědek uvedl, že by to byla čmáranice. Je zvyklý mít dokumenty v pořádku. Paní [REDAKCE] u jednání byla. Odběhla vařit kafe. Jinak tam byla s nimi, ale do jednání nezasahovala. Řešili to s panem [REDAKCE].

Svědék [REDAKCE] uvedl, že dne 14.3.2006 se dostavil na zmíněné staveniště. Přišel tam po poledni. Měli tam sraz on, jeho společník pan [REDAKCE], výrobní ředitel [REDAKCE] a geodet a za pana [REDAKCE] tam byl pan [REDAKCE] a paní [REDAKCE]. Zmíněná stavba byla v [REDAKCE]. Přijeli tam asi po 12 hodině. Byli tam zhruba 2 hodiny. Provádělo se vytyčení stavby. Měli záměr převzít staveniště, ale nedošlo k tomu, protože pan [REDAKCE] [REDAKCE] přišel

s tím, že mu zamítli stavební povolení a že tedy není stavební povolení. Takže udělali úkony nutné pro přejímku staveniště s tím, že odmítnou převzetí staveniště zápisem a počkají až bude stavební povolení a teprve poté by pokračovali. Byli tam asi do 15 hodin. Po celou dobu tam byl přítomen i pan [REDACTED]. [REDACTED]. Potom všichni odjeli, každý tam byl svým služebním autem, k nim na firmu na [REDACTED] v [REDACTED] sepsat zápis. Tento zápis neudělali přímo na stavbě, protože to nebylo v podstatě jak napsat. Oni měli připravený zápis na předání, ale ten byl anulován a musel se napsat znovu zápis. Tak se dohodli, že pojedou k nim na firmu a tam to sepišou. Cesta do [REDACTED] jim trvala řádově 40-50 minut. Zde se opět sešli všichni včetně pana [REDACTED]. Ve firmě byli někdy po čtvrté hodině, mezi čtvrtou a pátou odpolední (16–17 hodinou) mohlo dojít k vytvoření zápisu a podepsání. Pak se rozešli. Kam jel [REDACTED]. [REDACTED], neví.

Svědkyňě [REDACTED], manželka poškozeného [REDACTED]. [REDACTED], uvedla, že obžalovaného [REDACTED] zná, několikrát se s ním setkala, když mu manžel půjčoval peníze nebo náhodně, když ho potkali někde cestou. Pokud se týká vztahu mezi jejím manželem a panem [REDACTED], tak to byly vztahy z podnikání, ale dál neví, jak dalece ty vztahy mezi nimi byly. Ví, že se poznali nějak v roce 2006 nebo 2005, neví jak to bylo. Teprve později, když začaly mezi nimi problémy, byla více s věcí seznámena. Myslí si, že jejich vztahy byly zpočátku dobré a pak se zhoršily. Její manžel panu [REDACTED] půjčoval peníze, protože pan [REDACTED] neustále po manželovi požadoval peníze, chtěl aby mu půjčil. Ona osobně nesla do banky pro pana [REDACTED] 160 - 170.000,- Kč, protože je potřeboval na výplaty. Svědkyňě [REDACTED] dále uvedla, že stavěli garáž. Tuto stavbu chtěli realizovat v březnu a předtím byli na dovolené v zahraničí. Stavba měla být započata těsně po jejich návratu z dovolené. Když byly problémy s těmi doklady, tak si zjišťovali v pasech, kdy byli na té dovolené a zjistili, že to bylo nějak od 25.2. do 13.3. Vzpomíná si, že hned druhý den museli jet do [REDACTED], protože firma Stings si chtěla prohlédnout terén a prohlédnout místo, kde stavbu bude realizovat, protože stavba měla být 15.3. zahájena. Toto vše bylo v roce 2006. Do [REDACTED] tehdy odjízďeli nějak před polednem a museli se stavovat na stavebním odboru poptat se po stavebním povolení. Tam se dozvěděli, že to stavební povolení má výhrady ze strany sousedky. Pak odjeli do [REDACTED], bylo to kolem dvanácté či půl jedné a kolem jedné přijela firma Stings, která si přijela prohlédnout terén a přijela se podívat, kde ta stavba má být realizována. Za firmu Stings jí byli představeni pan [REDACTED], pan [REDACTED] a stavbyvedoucí [REDACTED]. Ještě přijelo víc lidí, ale tihle tři lidi jí byli představeni, rozeběhli se po stavbě. Ona toho dál moc neví, protože vařila kafe a hlídala psa, protože oni si přivezli vlčáka, takže aby něco neudělal, tak hlídala tohoto psa. U toho kafe se bavili, že ten pozemek je problematický, že je do velkého kopce, že nebude tak jednoduché tam dostat techniku, což se nakonec potvrdilo, protože strhli elektrické vedení. Takže se bavili jestli tam budou moct vozit beton a cement a takové věci. Zmíněné jednání mohlo trvat tak do tří hodin. Po třetí hodině se rozhodli, že pojedou. Oni odjízďeli také, protože potřebovali jet na nákup, protože po dovolené doma nic nebylo. Rozhodli se, že pojedou na nákup do Makra, kde nakoupí a když jim to řekli, tak pan [REDACTED] řekl, že by sepsali nějaký zápis o tom, že ta stavba nemůže být 15. zahájena a zda i by s nimi mohli odjet do jejich kanceláře, protože je to vlastně cestou k [REDACTED]. Ve zmíněné kanceláři v [REDACTED] byli asi do hodinky, pak odjeli. Neví, zda i ona podepsala zápis. Pak odjeli na nákup do Makra, kde se zdrželi asi hodinu či hodinu a půl. Toto vše se uskutečnilo dne 14.3.2006. V tento

den byla stále ve společnosti svého manžela. Od rána až do večera její manžel nikam sám neodjel. Zápis se jel podepsat do [REDAKCE], protože na stavbě nebylo ani moc kde.

Svědky předestřel zápis č.l. 199, k němuž uvedla, že tam je její podpis, a to vpravo nahoře. Je tam podpis jejího manžela. Zápis dne 14.3.2006 v [REDAKCE] odpovídá, i když to bylo sepsáno v [REDAKCE].

K dotazům svědkyně [REDAKCE] dále uvedla, že si přesně nepamatuje, kdy její manžel půjčoval obžalovanému peníze na výplatu ani o jakou se jednalo částku, ani co to bylo za banku, ale tehdy honem musela utíkat s penězi a vkládat přímo na účet peníze. Bylo to ještě v době, kdy byli obžalovaní a její manžel spolu zadobře. Její manžel půjčoval panu [REDAKCE] mockrát. Ona se kvůli tomu zlobila. Osobně neviděla, kolik mu půjčil, to jí jenom manžel říkal. Pokud se týká stavebního povolení na garáž, tak to bylo řízení o stavebním povolení a měli si ho vyzvednout 14.3., v ten den, kdy mělo být to jednání, ale nebylo jim vydáno.

K pokynu odvolacího soudu byli dále oba znalci vyslechnuti u hlavního líčení, když předtím byli seznámeni s posudky, výpověďmi i vyjádřeními druhého znalce.

Znalkyně PhDr. Václava Musilová uvedla, že při zpracování znaleckého posudku na č.l. 19-29, 30-32, při výslechu znalkyně u hlavního líčení na č.l. 886-889 a při zpracování odborného vyjádření na č.l. 946-949, si byla vědoma následků vědomě nepravdivého či hrubě zkresleného znaleckého posudku ve smyslu § 175 trestního zákona, resp. ve smyslu § 346 současného tr. zákoníku. Zmíněné odborné vyjádření mělo povahu doplňku znaleckého posudku. Byla to reakce na nové skutečnosti, které vznikly po vypracování jejího znaleckého posudku.

I znalec Mgr. Klapač uvedl, že svůj znalecký posudek na č.l. 718-729 a doplněk posudku č.l. 730-732, vyhotovil s vědomím zmíněných následků nepravdivého znaleckého posudku podle trestního zákona či zákoníku.

Znalkyně PhDr. Václava Musilová pak setrvala na svých dosavadních expertních vývodech, odvolala se jak na svůj znalecký posudek na č.l. 19-29, 30-32, na svoji výpověď od hlavního líčení na č.l. 886-889, i na odborné vyjádření č.l. 946-949 a vše toto stvrdila tím, že nemá co by změnila, a to i poté, co se seznámila s materiály, které zpracoval Mgr. Klapač. Dospěla k závěru, že kopie 4 sporných podpisů jsou padělky podpisu, které znějí na jméno [REDAKCE]. Na tomto jednoznačném závěru trvá, i když byly k dispozici jenom kopie dotčených písemností. Není však schopna určit osobu, která padělek vyhotovila. Zmíněné podpisy jsou padělky, které vykazují znaky napodobeného podpisu, možná částečně technicky napodobeného, a u takového druhu padělku je identifikace pisatele vyloučena. Provedení takového padělání podpisu pro normálního člověka není složité. Tento druh padělku je schopný udělat každý druhý, když navíc zmíněné padělky nemůže hodnotit jako velice kvalitní. Poškozeného [REDAKCE] dříve neznala, stejně tak jako nezná obžalovaného [REDAKCE]. Mgr. Klapače nikdy dříve neviděla. Dokud jí neoslovil policejní orgán, tak o této věci nevěděla. Při zkoumání použila superprojekci u sporných podpisů, protože tam to má relevantní význam. U srovnávacích podpisů se to nedělá. Kolega Klapač tyto superprojekce prováděl, což je nadbytečný úkon. Potvrdilo to jenom to, že srovnávací podpisy nevykazují takovou tvarovou blízkost, jako je to sporný materiál, což znamená prokázalo to, že

srovnávací materiály byly vyhotoveny spontánně přirozeně tak, jak to u srovnávacího materiálu má být.

Znalkyni PhDr. Musilové byla předložena písemnost – Archiv Federálního ministerstva vnitra ČSSR, k níž uvedla, že tato písemnost na její závěry nemá vliv. Znalkyně dále uvedla, že není schopna uvést, zda u dotčených kopií směnky či zápočtu musel nutně existovat originál. Znalkyně dále uvedla, že rozšíření srovnávacího materiál by nemělo vliv na kvalitu jejího závěru

Znalec Mgr. Klapač na znalkyni PhDr. Musilovu neměl žádné dotazy.

Znalec Mgr. Jan Klapač se u hlavního líčení odvolal na podaný posudek i na jeho doplněk a setrval na závěru, že bez přítomnosti originálu sporných listin se za současného stavu jeví pouze jako **mírně pravděpodobnější**, že se na těchto listinách nacházejí kopie padělků, takže by se jednalo o kopie pravých podpisů. Ale zároveň nelze ani vyloučit nějaké další zásahy, zejména přenos přístrojovou technikou na tyto dokumenty, to znamená například nakopírování. Pokud není k dispozici originál, tak nedokáže bezpečně říct, zda sporné podpisy se na tom dokumentu vůbec nacházejí, nebo nenacházejí. Tudíž z hlediska terminologie musí být uvedeno, zda se tam nachází kopie pravých podpisů nebo kopie padělků. To si myslí, že z hlediska terminologie je taková zásadní věc. K posudku PhDr. Musilové uvedl, že nesouhlasí s jednou věcí. Paní doktorka správně udělala superprojekci u sporných podpisů, s tím souhlasí. Nesouhlasí s druhou věcí, která zazněla a to, že není potřeba dělat superprojekci u srovnávacích podpisů. Poněvadž on tuto superprojekci provedl a je tam patrné, že vnitřní variabilita některých podpisů pana ██████ je velice blízká, že tam ten rozdíl, který zpravidla bývá daleko vyšší, tak u pana ██████ je variabilita velice minimální. Tudíž si myslí, že zrovna u tohoto pisatele provedení superprojekce jeho pravých podpisů je naprosto na místě. Pokud zjistil, že jeho variabilita je tak nízká, jak u některých podpisů zjistil, tak je důvodné se zabývat myšlenkou, zda sporné podpisy ten pisatel dokonce nemohl vyhotovit. A je to důležitý aspekt k tomu, aby konečný závěr zkoumání, který stanovil pouze v nízké rovině pravděpodobnosti, aby byl ponížen. Dalším důležitým aspektem je, že 2 + 2 podpisy jsou vyhotoveny pokaždé jinou technikou. Znalec dále uvedl, že k obžalovanému ██████ nemá žádný vztah. Pana advokáta Konečného zná. Setkali se u soudu, posléze jej žádal o vypracování znaleckého posudku. Setkali se u Okresního soudu v Plzni v naprosto jiné věci. V trestních věcech obžalovaného ██████ dělal i jiné posudky. Poškozeného ██████ nezná. PhDr. Musilovou nezná, ačkoliv kdysi pracovali na stejném pracovišti. Paní doktorka dříve než on, nicméně se minuli.

Znalkyně PhDr. Musilová k výpovědi Mgr. Klapače uvedla, že školení, které pan ██████ absolvoval, podle kopie zmíněného potvrzení, by nepřeceňovala, jednak s ohledem na časový odstup, když pochybuje, že by informace, které kdysi získal, byly takového podrobného charakteru a že by přetrvaly tolik let, aby pan ██████ je mohl takto kvalitně využít ve svůj prospěch. Ke znaleckému posudku Mgr. Klapače pak dodala, že došlo k takovým trošku zavádějícím informacím, jakoby velká jednotnost srovnávacích podpisů byla na škodu věci a snižovala by možnost vyslovit přesný závěr. Je to záležitost naprosto individuální a u každého případu ten dopad variability pravých podpisů se liší. Ona osobně hodnotila srovnávací podpisy jako relativně ustálené. V tomto případě měla k dispozici daleko větší počet srovnávacích podpisů pana ██████, tak vlastně ta ustálenost je pro ni vždycky příznivějším hlediskem pro zkoumání, než vysoká variabilita, do které se každý může strefit.

Nicméně přesto tvrdí, že i na základě provedených superprojekcí ze strany druhého znalce, taková vysoká jednotnost, kterou se snaží Mgr. Klapač naznačit, tam není. To znamená, že 2 podpisy nejsou tak blízké, aby se aspoň trochu blížily té jednotnosti v rámci těch 4 sporných podpisů. Pokud kolega se snaží naznačit, že ty rozdíly, které uvedla, nemají takovou identifikační hodnotu, tak s tím nemůže souhlasit, protože ty rozdíly jsou tam stále i na tom rozšířeném srovnávacím materiálu. Znalce uzavřela, že trvá na svých závěrech.

Znalec Mgr. Klapač uvedl, že i on trvá na svých vývodech a nesouhlasí se znalkyní PhDr. Musilovou.

Za přítomnosti obou znalců pak bylo opakovaně přistoupeno k výsledku **svědka** ■■■■■. ■■■■■, který uvedl, že zmíněné školení se týkalo základu výuky, kde byli seznámeni s tím co jsou to písemnosti, jak se tvoří atd. Prodělal toto základní školení v důstojnické škole. Žádné další specializace v tom směru, že by byl školen jak tvořit podpisy, nebo jak dělat, nikdy neměl, nehledě na to, že po poddůstojnické škole odešel pracovat někam jinam, kde ani neměl možnost využít těchto skutečností. Žádné speciální školení v uváděném směru nikdy neměl. Praktické dovednosti je neučili. Přednášeli jim pracovníci kriminalistického ústavu o základních znalostech o písmoznalectví. Tehdy byl zároveň seznámen se zdravotnickými věcmi, s kulturními věcmi, ale to neznamená, že by mohl operovat, že by mohl dělat jiné věci. Zmíněný materiál byl výstup, který šel z útvaru, kde se něco dělalo a on to jako vedoucí útvaru musel podepsat.

Následně bylo opětovně přistoupeno k výsledku **znalce Mgr. Jana Klapače**, který uzavřel, že k jednoznačnému zodpovězení sporných otázek je potřeba zadat revizní posudek, že je potřeba doložit velice rozšířený soubor srovnávacích podpisů pana ■■■■■ ■■■■■. Ke Kriminalistickému ústavu v Praze má stejné vazby jako má paní Musilová. To znamená, že na tomto kriminalistickém ústavu oba v minulosti pracovali. Na zmiňovaném kriminalistickém ústavu není od roku 2006.

Znalce PhDr. Václava Musilová také uzavřela, že i nadále setrvává na svých závěrech. Dodala dále, že na Kriminalistickém ústavu Praha pracovala 20 let, do roku 1994. Pokud jde o další ústav, tedy znalecké pracoviště při Ústavu kriminalistiky VŠ Karlovy Vary, tak tam působí při vypracovávání posudků, revizních posudků. Od roku 1994 se na Kriminalistickém ústavu Praha ničeho neúčastnila.

Obhájce obžalovaného ■■■■■ JUDr. Brož dále předložil odborné vyjádření znalce PhDr. Valešky (viz č.l. 1116–1120), který zkoumal podpis znění ■■■■■ na listině nazvané dohoda o přistoupení k závazku ze dne 23.8.2006 (viz č.l. 1119–1120) a bylo zjištěno, že sporný podpis znění ■■■■■ je s největší pravděpodobností pravým podpisem ■■■■■. ■■■■■.

V této souvislosti obhajoba navrhlá opakovaný výsledek svědkyně ■■■■■. ■■■■■, neboť která se vyjádřila v tom smyslu, že na doklad přistoupení k závazku, se nikdy nepodepsala, když odborné vyjádření PhDr. Valešky říká, že zmíněný podpis je její. Stejně

tak navrhnul i výslech svědkyně [REDAKCE], která byla jako druhá podpisující na zmíněném přistoupení k závazku.

Poškozený [REDAKCE]. [REDAKCE] uvedl, že by bylo možné vyžádat stanovisko od příslušné banky. Pokud má informace, tak v dané věci již bylo na pana [REDAKCE] společně s panem [REDAKCE] podáno trestní oznámení. Prověřuje to Policie v [REDAKCE] a v [REDAKCE]. Nezná bližší detaily, dostal jen vyrozumění a žádost, aby se k věci vyjádřil.

Soud tyto důkazní návrhy považoval za nadbytečné (ostatně později obhajoba na těchto návrzích již netrvala, kdy kromě návrhu na slyšení zpracovatele revizního posudku jiné důkazní návrhy neměla), neboť se vztahují již ke skutečně vzdáleným okolnostem a ke zcela jiným vztahům. I tyto rozpory mezi výpověďmi či listinami prokazují rozpolcenost dokazování a snahu stran dokazování zatahovat i do dalších oblastí, které nemají s meritem věci souvislost. Proto soud opakovaný výslech zmíněné svědkyně ani další navržené důkazy k těmto okolnostem neprováděl.

Pokud se týkalo revizního posudku měli procesní strany následující návrhy:

Obhajoba navrhla, aby byl vyhotoven revizní znalecký posudek, a to Kriminalistickým ústavem Praha, k němuž nejsou námítky. S tímto návrhem se ztotožnil i státní zástupce, který proti Kriminalistickému ústavu v Praze nic neměl. Poškozený [REDAKCE]. [REDAKCE] taktéž neměl námítky pro přibrání Kriminalistického ústavu Praha pro zpracování revizního posudku.

I soud v tomto stadiu řízení dospěl k závěru, že s ohledem na rozdílná stanoviska obou znalců, která se nepodařilo odstranit ani jejich výslechem, že je nutno zadat revizní znalecký posudek, a proto rozhodl, že revizní znalecký posudek bude zadán Kriminalistickému ústavu, když proti jehož přibrání neměly strany námitek

Poškozený [REDAKCE] podáním ze dne 7.7.2010 (viz č.l. 1128) své stanovisko k tomu, aby revizní posudek vyhotovil Kriminalistický ústav v Praze, změnil s tím, že svědek [REDAKCE] a advokát obžalovaného JUDr. Konečný mají na tento kriminalistický ústav velice dobré vazby. Navrhnul, aby revizní posudek vyhotovil druhý ústav, který se zmíněným znaleckým odvětvím zabývá, a to Ústav kriminalistiky a forenzních disciplín při Vysoké škole Karlovy Vary, případně aby zmíněný posudek provedli obě dvě ústavní pracoviště.

Obhajoba navrhla, aby revizní posudek vyhotovil Kriminalistický ústav v Praze s tím, že dodala vyjádření obhájce JUDr. Konečného (č.l. 1148-1149) o tom, že ke zmíněnému ústavu nemá žádné vztahy, když se někdy mohl s nějakým pracovníkem zmíněného znaleckého pracoviště setkat u soudu.

Z vyjádření ředitele Kriminalistického ústavu Praha (č.l. 1161) bylo mimo jiné zjištěno, že pro zajištění naprosté objektivity a nestrannosti přezkoumání zpracují požadovaný revizní posudek komisionálně.

Jelikož Kriminalistický ústav v Praze je erudované znalecké pracoviště, sám se podjatým necítí být, znalci, jejichž posudky mají být přezkoumány, nemají k němu v současné době bližší vztahy, a i s ohledem na to, že požadovaný znalecký posudek bude podroben komisionálnímu přezkumu, měl soud za to, že zmíněný ústav je kompetentní posudek vypracovat a soud neshledal žádné relevantní důvody, které by tento ústav diskvalifikovaly ze znalecké činnosti v této věci. Ani u druhého, karlovarského ústavu, soud neshledal důvody pro jeho podjatost, nicméně k tomuto pracovišti má v současné době externí vztahy PhDr. Musilová a proto se vhodnějším jevílo pražské pracoviště, které také bylo k přezkumu obou posudků a k zodpovězení příslušných otázek přibráno. Návrhu na to, aby posudek zpracovali obě pracoviště soud nevyhověl jednak proto, že důvody podjatosti soud u zmíněných ústavů neshledal a jednak proto, že by to nebylo hospodárné a časově ještě delší než u jednoho subjektu.

Z revizního znaleckého posudku Kriminalistického ústavu Praha (viz č.l. 1216–1243) bylo zjištěno, že znalecký posudek PhDr. Václavy Musilové byl vypracován v souladu s principy a postupy písmoznaleckého zkoumání. Zjištěným znakům rozdílným byla přiřazena správná hodnota, správně bylo provedeno i superprojekční porovnání. I když se ale **se závěry znalkyně PhDr. Musilové ztotožňují, mají určité výhrady** ke stavbě důkazní části posudku a k přesnosti interpretace stanoveného závěru. Tyto výhrady poté ústav uvádí v posudku (viz č.l. 1240–1241). Se stanovisky znalkyně v jejím odborném vyjádření ke znaleckému posudku Mgr. Klapače ústav souhlasí. Ke znaleckému posudku Mgr. Machače revizní posudek uvedl, že i ten byl vypracován v souladu s principy a postupy písmoznaleckého zkoumání. Kladně hodnotí, že znalec provedl vyčerpávajícím způsobem superprojekci všech sporných podpisů. Přes nesporně rozsáhlejší způsob komparace však mají **k posudku znalce Mgr. Klapače výhrady**, které se projevují v přiřazení nižší identifikační hodnoty, ve váhání se stanovením přesného závěru zkoumání, resp. v komentování hypotetických variant či situací (viz č.l. 1241 spisu).

Kriminalistický ústav Praha pak jako znalecký ústav v revizním posudku uzavřel, že **všechny čtyři sporné kopie podpisů ve znění „[redacted]. [redacted]“ na předložených dokumentech jsou kopiemi padělků typu napodobeniny vzoru**. V případě podpisů 1a a 1b (kopie směnky) je nepochybné, že oba podpisy byly vyhotoveny obtažením jednoho vzoru. Také podpisy na dokumentech označených 2/821 (kopie Dohody o směně) a 3/821 (kopie dokumentu jednostranný zápočtový list) se výrazně kryjí v průsvitu a zároveň vykazují minimální variabilitu s podpisy 1a a 1b. I když toto překrytí v průsvitu mezi oběma skupinami podpisů není takové, aby mohli jednoznačně vyloučit možnost, že nebyl k vyhotovení padělků č. 2 a 3 použit jiný vzor, přiklání se k názoru a považují za pravděpodobnější, že bylo ke vzniku všech čtyř padělaných podpisů použito jednoho vzoru. Tato skutečnost však nic nemění na faktu, že ve všech čtyřech případech se jedná o kopie nepravých podpisů. Ústav dále uzavřel, že identifikovat pisatele padělků typu napodobeniny je nemožné. I když nelze hypoteticky vyloučit variantu, že zkoumané padělky mohl vyhotovit sám „majitel“ podpisu „[redacted]. [redacted]“, nebude možné tuto možnost nikdy prokázat a je bezpředmětné vést na toto téma diskusi.

Obžalovaný [redacted] znaleckému ústavu doručil bez vědomí soudu i materiál (viz č.l. 1244), k němuž se vztahovala poznámka v revizním posudku o tom, že se jedná o kopie části

spisu a další posudek od Mgr. Klapače, jež se k věci nevztahuje. Jelikož materiály obsažené v této složce již procesní spis obsahoval, byly ke komparaci využity přednostně materiály ze spisu.

Soud zpracovatele zmíněného revizního posudku nepředvolal, i když tento důkazní návrh byl obhajobou vznesen, neboť ustanovení § 213 odst. 1 tr. řádu jako základní upřednostňuje čtení takového posudku, ale i proto, že se jednalo o revizní posudek, který měl posoudit posudky předchozí, u nichž strany využili kontradiktornosti a dotazy vznesly. Takže strany měly možnost, a tu využili a veškeré připomínky již uplatnily. Posudek ústavu podle § 110 odst. 1 tr. řádu se podává písemně a jako důkaz se vždy provádí přečtením, ke kterému není třeba souhlasu stran (§ 110 odst. 2, § 212 tr. řádu). Teprve ukáže-li se to potřebné, lze dále vyslechnout jako znalce ústavem v posudku označenou osobu, která posudek vypracovala. V tomto případě by osobní výslech některého ze zpracovatelů pak byl jen opakováním toho, co již zodpovídali oba přezkoumávaní znalci. I v rámci tzv. formálního pojetí provádění procesních pravidel, ke kterému je nalézací soud nabádán, není nutné postupovat jinak, než přečtením zmíněného posudku ústavu, a proto soud takto postupoval. Pokud je tu tedy zákonná možnost procesního provedení důkazu jeho přečtením a soud není přesvědčen o tom, že by osobní výslech některého ze zpracovatelů zmíněného posudku mohl přinést něco nového, zejména když se, co do expertních závěrů ztotožnil s jedním z podaných posudků (PhDr. Musilové), tak nelze nutit nalézací soud, aby takovýto posudek provedl jinak než přečtením dle pravidel uvedených v § 213 tr. řádu. Soud tu neshledal onu potřebu, o níž hovoří ustanovení § 110 odst. 2 tr. řádu.

Pokynu odvolacího soudu na opakovaný výslech obžalovaného ██████████ soud sice vyhověl tím, že přistoupil k jeho výslechu, nicméně obžalovaný využil svého práva odepřít výpověď a nevypovídal, a proto soud nemohl obžalovanému položit požadované otázky.

Poté soud za přítomnosti obžalovaného podle § 213 odst. 1 tr. řádu stranám předložil a současně přečetl listiny, a to směnku na č.l. 55, doklad na č.l. 56, doklad na č.l. 57, smlouvu na č.l. 151 a 151 p.v. (na č.l. 311-311 p.v.), a doklad na č.l. 416 – smlouva o půjčce a č.l. 681-686, když žádná ze stran, včetně obžalovaného, nic dalšího nežádala přečíst, ani se nechtěla k přečtenému vyjádřit.

Tímto soud považoval za naplněný pokyn odvolacího soudu k opakování některých důkazů. U svědka ██████████ nepřihlížel k jeho vyjádření, které jako svědek činil po předstředění záznamu podle § 212 odst. 1 tr. řádu a nepřihlížel tak k té jeho části svědecké výpovědi před soudem, kde se vyjadřoval k obsahu zmíněného záznamu. Jedná se o pasáže na č.l. 832–834 spisu. U svědkyně ██████████ soud přihlížel k té části její výpovědi, kterou vedl předseda senátu. Nepřihlížel k té části, kterou vedl poškozený ██████████. ██████████ (viz č.l. 919–920 spisu). U těchto dvou svědků nebyl ze strany nadřízeného soudu vznesen požadavek na jejich opakovaný výslech, a proto je znovu nevyslychal.

V rámci doplněného dokazování při hlavním líčení bylo provedeno i další dokazování listinným materiálem.

Z obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Trutnově (viz č.l. 1200–1202) bylo zjištěno, že k Okresnímu soudu Trutnov byla podána v únoru roku 2011 obžaloba na [REDAKCE] pro trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2, 4 písm. b) trestního zákona, kterého se měl dopustit jako [REDAKCE] a [REDAKCE] společnosti KH-KOKAM s.r.o. [REDAKCE] v období od [REDAKCE] 2005 do [REDAKCE] 2005, kdy měl za pomoci padělaných faktur bez souhlasu věřitele použít úvěr ve výši 4,646.242,-- Kč na jiný účel, než na rekonstrukci bytového domu v [REDAKCE]. I v této věci jako svědci vystupují [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], či pan [REDAKCE] a jako znalkyně PhDr. Václava Musilová. Okresní soud o této obžalobě doposud nestanovil termín hlavního líčení (viz č.l. 1249).

Soud přihlížel i k dokladům na č.l. 1129, 1143 a 1150 (k poslednímu zmíněnému č.l. se váže další znalecký posudek Mgr. Klapače na č.l. 1151–1160).

Po provedení doplněného dokazování soud uzavřel, že i po jeho doplnění zůstala důkazní situace stejná jako při prvním meritorním rozhodnutí věci. Proto v souladu s odůvodněním verdiktu z 21.12.2009 lze více méně zopakovat následující.

Již z popisu důkazů shora je zcela evidentní, že tu existují dva poměrně rozsáhlé soubory důkazů, které si navzájem odporují, přičemž je patrné, že poškozený [REDAKCE]. [REDAKCE] nemohl v kritických dnech být současně na dvou místech. Ve prospěch tvrzení, která jsou uvedena v obžalobě, hovoří především výpověď poškozeného, dále svědecké výpovědi svědků [REDAKCE], [REDAKCE] či [REDAKCE], ale i svědků [REDAKCE] a [REDAKCE], z nichž pak i ve světle označených listin lze dedukovat, že předmětné listinné dokumenty uváděné ve výroku tohoto rozsudku poškozený nemohl v uvedené dny podepsat a nemohl také tak, jak uvádí obžalovaný, od něho převzít zmíněné finanční částky, jež v součtu tvoří částku 4,000.000,-- Kč. Tyto svědecké výpovědi pak potvrzují i některé listiny, na něž je odkaz v popisné části odůvodnění. Konečně i revizní znalecký posudek ústavu podporuje tvrzení poškozeného, a to zejména v tom směru, že dotčené dokumenty nejsou opatřeny pravým podpisem [REDAKCE]. [REDAKCE], resp. jsou opatřeny kopiemi padělků typu napodobeniny vzoru tohoto podpisu. Tento komplex důkazů sám o sobě bez konfrontace s ostatním důkazním materiálem vyznívá věrohodně. Současně lze uzavřít, že s ohledem na rozsah dřívějších aktivit poškozeného a obžalovaného i na jejich v současné době vzájemně nesmiřitelný postoj měli a mají oba zájem na tom, aby věc byla posouzena z jejich pohledu, který z podstaty věci nemusí být objektivní. Obžalovaný jako osoba při hlavním líčení nepůsobil koncentrovaně a snažil se do věci zatáhnout i celou řadu dalších nesouvisejících skutečností nebo okolností, které měly základ v dřívějších společných aktivitách s poškozeným. Na druhé straně i poškozený do dokazování vnášel i pohledy na další věci, které zdánlivě se žalovaným skutkem nesouvisely. Na druhé straně je rozsáhlý důkazní materiál, který má základ v tvrzení obžalovaného, že dotčené listinné materiály, včetně směnky, poškozený osobně podepsal a na odkup zmíněné směnky obdržel plnění ve výši 4,000.000,-- Kč. Tvrzení obžalovaného pak byla (až na výjimky výpovědi svědků [REDAKCE]. [REDAKCE] a [REDAKCE], které soud pro jejich vnitřní rozpornost, rozvláčnost a neschopnost logicky vysvětlit svá tvrzení uznal za nepřezkoumatelné, a proto je nepovažoval za věrohodné, podobně byť v menší míře je toto možné vztáhnout i na výpovědi svědka [REDAKCE] a [REDAKCE]), podpořena důkazy, které se jeví také jako zásadní a v podstatě věrohodné, protože nebyly ničím zásadním zpochybněny. To, že [REDAKCE] je syn obžalovaného, ještě samo o sobě z něho nemusí tvořit nevěrohodného svědka, ale ve

světle toho, že hovoří naprosto shodně jako jeho otec, snižuje jeho věrohodnost. Svědek [REDACTED] nepůsobil zcela věrohodně, když je evidentní, že jeho vztah s poškozeným je narušen a že na výsledku nejen tohoto řízení má zájem, což ostatně platí i pro svědka [REDACTED]. Ovšem podstatou vyhodnocení věci nakonec nebylo to, zda a nakolik tyto dva svědci byli věrohodní či nevěrohodní, ale úvahy rozvedené níže, které se opíraly o motivaci konání obžalovaného [REDACTED], o časové souvislosti a o to, komu celé jednání prospívalo. Teprve tyto úvahy pak dovedly soud k závěru o vině obžalovaného [REDACTED].

Pokud jde o svědky, kteří byli slyšeni a uváděli skutečnosti ve prospěch tvrzení obžalovaným, kromě příbuzných obžalovaného pana [REDACTED] a syna [REDACTED], nebyl zjištěn žádný zpochybňující vztah mezi panem obžalovaným a svědky [REDACTED] či [REDACTED], když nelze ani pominout výpověď svědka [REDACTED] a doklady, které jím byly předloženy.

Pokud se týká celého komplexu výpovědí svědků je tedy evidentní, že někteří z nich nemluví pravdu, když ve své většině působí věrohodně a soud nezjistil důvod toho, proč by měli lhát. Ani vnitřní struktura jednotlivých výpovědí svědků (navíc řada z nich byla podložena i listinnými důkazy, ať již jde například o paragon o nákupu pohonných hmot, opis pasu, deničky či výpisy a další důkazy tak, jak je o tom hovořeno v popisné části odůvodnění tohoto rozsudku), ani osoby svědků tu nepřinesly důvod, proč by někteří z nich měli neuvádět pravdu a především to, komu z nich lze věřit. Námitky obhajoby co do struktury výpovědi svědků, kteří vypovídali ve prospěch pana poškozeného, tzn. pana [REDACTED], pana [REDACTED] a pana [REDACTED], resp. [REDACTED] a [REDACTED], lze zcela úspěšně vznést i ke svědkům, kteří vypovídali ve prospěch tvrzení obžalovaného. Pokud tedy pan [REDACTED] si nebyl schopný vzpomenout ani na to, jak se hotel jmenoval, kde s [REDACTED] byli, tak lze uvést, že svědek [REDACTED] se na datum rezervace musel před výslechem podívat do knihy rezervací. To, že byl svědek [REDACTED], resp. [REDACTED] důstojníkem StB tak, jak to uvádí obžalovaný či příslušné listiny, samozřejmě kladným profilům těchto svědků nijak neprospívá, ale současně z toho nelze dovodit, že právě oni nemluví pravdu. Navíc podobná námitka by mohla být uplatněna vůči svědkovi [REDACTED], který se v tomto prostředí také pohyboval, a to zejména ve světle toho, že u hlavního líčení (na rozdíl od přípravného řízení) si vzpomněl, že poškozeného zná z [REDACTED] ulice a že ho poznal jako osobu právníka, který od obžalovaného přebíral dvakrát peníze, když teprve s odstupem a až u soudu připustil, že se s poškozeným [REDACTED] z minulosti znal, když nejdříve nebyl ani schopen osobu onoho právníka popsat. Navíc i tomuto svědkovi obžalovaný telefonoval ohledně toho, aby pro něho vypovídal. Stejně tak obžalovaný to učinil i ve vztahu ke svědkovi [REDACTED], kterému věc obžalovaný připomněl. Tyto kontakty obžalovaného se svědky jejich věrohodnost poněkud snižují. S námitkami obhajoby proti svědkovi [REDACTED], případně dalším svědkům z dotčené stavební společnosti ke dni 14.3.2006 se soud neztotožnil, neboť nic konkrétního o tom, že nemluví pravdu, nezaznělo. I tvrzení těchto svědků o tom, že odjeli sepsat protokol do kanceláře firmy, bylo logicky vysvětleno a nelze je zpochybnit subjektivním tvrzením, že to dělat nemuseli. To, že podle obhajoby mělo být úkolem tohoto svědka či dalších jeho kolegů pokrýt větší časové období, nevyplývá ze žádného provedeného důkazu a tento vývod obhajoby přesahuje možná logická vyústění provedeného dokazování. Tvrzení zmíněných svědků nebyla nijak zpochybněna, působila logicky i věrohodně. Možnost jejich domluvy byla fakticky vyloučena. Pokud se týká výpovědi svědka [REDACTED], není v souladu s tím, co bylo zjištěno, tvrzení obžalovaného o tom, že mu bylo tímto svědkem zakázáno zmíněný

návrh smlouvy podepsat, když tento svědek mu toliko doporučil předmětnou smlouvu, nepodepsat. Přesto jí obžalovaný o své vlastní újmě podepsal, když mutace této smlouvy vložená do katastru nemovitostí je opatřena podpisem obžalovaného. Pokud svědek ■■■■■ tvrdí, že byl s obžalovaným na obhlídce zmíněných pozemků, může to být v souladu s logikou, neboť pozemky si i právníci při jejich práci obhlídí, zvláště jde-li o restituční nárok a svědka ■■■■■ nic konkrétního ze lži neusvědčuje. Pokud se týká diářů a dalších zápisů či důkazů předložených svědky, je možno uzavřít, že zápisy v nich jsou korespondující s tím, co svědci uvedli. Nicméně ani tyto důkazy nevnašejí do věci jasno o tom, kdo hovoří pravdu, případně proč někdo lže. Z pohledu obhajoby je důležitá výpověď svědka ■■■■■, který potvrdil, že poskytl obžalovanému půjčku 4,000.000,-- Kč na nějakou směnku a svoje tvrzení doložil hodnotným listinným materiálem. Tato tvrzení jsou velmi silným argumentem ve prospěch obžalovaného, nicméně jsou snižována tím, že svědek po obžalovaném nevynucuje žádné vrácení těchto peněz a je vůči němu nezvykle benevolentní, i když mu dluží velmi vysokou finanční částku. Svědek ■■■■■. ■■■■■ vcelku logicky zdůvodňuje svá tvrzení a i jeho výpovědi působí věrohodně. Ostatně ani provedená konfrontace mezi obžalovaným a poškozeným do věci nepřinesla rozuzlení a svědčí to o tom, že vztahy mezi obžalovaným a poškozeným jsou zcela zásadně narušené a protichůdné a že obě tyto osoby mají zájem na tom, aby právě jejich verze byla vzata jako ta správná. Podobný zájem na výsledku věci byl dokumentován i u svědků ■■■■■ a ■■■■■. U ostatních vyjmenovaných svědků (samozřejmě s výjimkou svědkyně ■■■■■) indikován nebyl

I další skutkové okolnosti s ohledem na charakter vztahů mezi obžalovaným a poškozeným lze vždy vysvětlit ve prospěch obou stran, ať již se jedná například o otázku pojištění u společnosti Generali, či o přistoupení k závazku svědka ■■■■■ a podobně.

Pokud se týká znaleckého zkoumání tak obhajoba svými vývody zpochybňovala posudek znalkyně PhDr. Musilové, což dokládala různými posudky znalce Mgr. Klapače, když mezi nimi kromě jiného byl rozpor v kategoričnosti jejich závěrů.

Důležitým důkazním materiálem tedy byly i provedené znalecké posudky. V tomto se soud ztotožnil s vývody revizního posudku Kriminálního ústavu Praha. Tento posudek zaujal expertní stanovisko k doposud podaným posudkům i současně zodpověděl i položené otázky, což na rozhodnutí merita věci mělo také zásadní vliv. Tento revizní posudek se pak co do závěru ztotožnil se závěry PhDr. Musilové a neztotožnil se závěry Mgr. Klapače.

Vzhledem k tomu, že znalecký ústav dospěl ke kategorickému závěru a soud neměl důvod tomuto posudku nevěřit, proto z něho vyšel. Závěrem této pasáže je možno uvést, že správnosti závěru revizního posudku odpovídá i to, že ■■■■■. ■■■■■ zmíněné dokumenty vůbec neměl mít v držení, když po jejich údajném podpisu si je převzal obžalovaný ■■■■■ a dlouhou dobu nepoužil, ač by to s ohledem na vedení sporu s poškozeným bylo logické, a údajný originál, ač by mohl plnit funkci v jeho prospěch, nelogicky předá svědkovi ■■■■■, který jej zničí. I z tohoto pohledu je nemožné, aby poškozený již při jejich podepisování zfalšoval svůj podpis, zejména, když tyto byly činěny pomalu, krátkými tahy, když o takto neobvyklém, pomalém a nápadném způsobu podpisů ze strany poškozeného ■■■■■ se nikdo nezmiňuje. Minimálně svědek ■■■■■, pokud by hovořil pravdu, by si této podivnosti musel všimnout, přesto nic takového neuvádí.

Rozhodně obžalovanému [REDAKCE] také neprospívá, že směnku a oba další dokumenty, ač měly být podle něho jím vytvořeny již v roce 2006, vůči poškozenému je toliko v kopii použil až v roce 2008, ač to mohl učinit výrazně dříve, a ani to, že originál směnky byl podivným způsobem zničen svědkem [REDAKCE]. [REDAKCE], jehož výpověď soud vyhodnotil jako nevěrohodnou. Vysvětlení obžalovaného, proč směnku neuplatnil dříve, působí neuvěřitelně a nevěrohodně a dalo by se vysvětlit jen jeho dětskou naivitou, kterou ovšem netrpěl. V této souvislosti je možno poukázat na to, že obžalovaný měl rozsáhlé podnikatelské aktivity, že úspěšně získával úvěry, půjčky i nakládal s velkými penězi. Tam naivita nemá své místo. Ostatně obžalovaný působil i přes svého právního zástupce a činil řadu kroků v dlouho trvajícím exekučním řízení. Podpis uznání závazku v době, kdy již nemá existovat, již vůbec není slučitelný se zdravým rozumem, a svědčí proto, že verze poškozeného může být pravdivá, resp. že v té době ještě žádná směnka a ostatní instrumenty neexistovaly a že je poškozený skutečně nepodepsal. Ve prospěch obžaloby pak vyznívá výpověď svědkyně [REDAKCE]. [REDAKCE], pracovnice banky, byť existence více mutací dohody přistoupení k závazku a tvrzení svědkyně, že jednu z dohod, resp. její mutaci nepodepsala, kdežto druhou ano, je další zarážející věcí, zejména když poškozený nevyloučil, že toto přistoupení mohl podepsat, ale že v bance není, a že z odborného vyjádření znalce PhDr. Valešky vyznívá, že ji pravděpodobně skutečně podepsala.

Za situace, která je popsána shora se obhajoba domáhala rozhodnutí s využitím zásady in dubio pro reo (v pochybnostech ve prospěch obviněného), kdežto státní zástupce byl toho názoru, že vina obžalovaného byla prokázána.

Je evidentní, že důkazní situace je rozporná, přičemž samotná rozpornost ještě neznamená nemožnost věc posoudit s kategorickým výsledkem a že v takovém případě je nutno vždy aplikovat zásadu v pochybnostech ve prospěch, jak by se mohlo jevit. Aplikace této zásady nastává až tehdy, nelze-li rozhodnout, která verze je možná, resp. tehdy, že obě jsou stejně možné. Především hodnocení důkazů není jen o jejich posouzení jednotlivě, ale i v jejich souhrnu a také z hlediska logiky a z toho, co se stalo a komu to prospívalo. Zcela objektivně se stalo to, že obžalovaným [REDAKCE] došlo k uplatnění zmíněné směnky a ostatních dokumentů (jejich kopií), jejímž důsledkem mělo dojít ke snížení závazku obžalovaného vůči poškozenému, že došlo k přerušení exekuce na majetek obžalovaného, čímž došlo k odkladu uspokojení oprávněného nároku poškozeného [REDAKCE]. [REDAKCE]. Všechny tyto skutečnosti prospívali obžalovanému a neprospívali poškozenému. Pokud tedy soud zodpověděl tuto otázku tak, že celé konání prospívalo obžalovanému a neprospívalo poškozenému, pak je nutno na celou důkazní situaci nahlížet z tohoto pohledu. Poškozený neměl důvod exekuci oddalovat a to, že bylo pokračováno v exekuci, svědčí o tom, že o existenci nějaké směnky neměl vědomost, jinak by se rozhodně choval jinak. Pokud tedy zamýšlený výsledek konání obžalovaného, které sám doznal, t.j., že dané listiny vyhotovil a použil dne 14.10.2008 jako přílohy stvrzující obsah jím zpracovaných písemností jednak vůči Obvodnímu soudu pro Prahu 5 (označené jako „návrh na vydání předběžného opatření“, spočívající v upuštění od dražebního jednání nařízeného na den 22.10.2008 exekutorkou JUDr. Soňou Karasovou, jejímž předmětem měly být nemovitosti v jeho vlastnictví zapsané na LV č. [REDAKCE] u Katastrálního úřadu pro Královéhradecký kraj – katastrální pracoviště [REDAKCE]), jednak vůči Okresnímu soudu v Trutnově (ke sp. zn. 17Nc 3972/2006 označené jako „žádost o odklad

provedení výkonu rozhodnutí s návrhem o částečné zastavení již nařízeného výkonu rozhodnutí“, vydaného jmenovaným okresním soudem dne 3.4.2006, pod sp.zn. 17Nc 3972/2006, kterým byla povolena exekuce na jeho majetek za účelem uspokojení pohledávky původního směnečného věřitele – firma AGROPLAST a.s. ve výši 4,500.000,-- Kč za [REDAKCE], která dne 22.5.2006 byla v dané výši smluvně postoupena na [REDAKCE] ([REDAKCE]), pak je evidentní, že cílem tohoto snažení bylo uplatnit tyto dokumenty jako pravé a skutečnosti odpovídající. Konec konců tato dílčí část skutku není sporována a obžalovaný i před soudem tyto skutečnosti výslovně doznal. Takovéto jednání propíralo obžalovanému a současně bylo k tíži poškozeného. Jak je uvedeno shora, předcházející popis skutku je zatížen rozpolceností důkazního materiálu, nicméně poškozený neměl žádný důvod zmíněné listinné materiály opatřovat falešným podpisem, navíc měl k dispozici i písemné uznání dluhu ze strany obžalovaného. Jelikož toliko obžalovaný měl (majetkovou, eventuálně i jinou) motivaci k falšování podpisů poškozeného, s tímto měl postupně celou řadu sporů, včetně soudních pří, a současně bylo prokázáno, že dotčené dokumenty jsou opatřeny falešným podpisem [REDAKCE]. [REDAKCE], tak soud neuvěřil obhajobě obžalovaného, ale v rámci volného hodnocení důkazů dospěl k závěru, že vina obžalovaného byla v dostatečném stupni jistoty prokázána. Komplex důkazů prospívající obhajobě tak soud v jejich komplexu vyhodnotil jako nevěrohodný ve vztahu k falešnosti podpisu [REDAKCE]. [REDAKCE] na zmíněných dokumentech, což obžalovanému jako tvůrci těchto dokumentů bylo zřejmé a přesto je nechal použít jako pravé tak jak je uvedeno shora. Směnka je cenným papírem a v případě udání padělané směnky, čímž je bezpochyby zfalšování podpisu na směnce, požívá ochrany jako peníze.

V době spolupráce mezi obžalovaným a poškozeným bylo běžné vystavování celé řady směnek, přičemž ani svědek [REDAKCE] nebyl schopen určit, zda to, co podepsal poškozený, byly skutečně ty dokumenty, které jsou předmětem tohoto řízení. Podpis poškozeného pak přímo prokazuje toliko obžalovaný a jeho syn. Pokud se týká tvrzené existence zmíněné směnky, tak podle nevěrohodné výpovědi [REDAKCE]. [REDAKCE] ji měl v držení až do dubna 2009, přičemž do té doby, ač již o to byl obžalovaný policejními orgány činnými žádán, tak jej obžalovaný o vrácení zmíněné směnky nepožádal.

Jak již je konstatováno shora, je jednoznačné, že dne 3.4.2006 byla Okresním soudem v Trutnově pod sp. zn. 17 Nc 3973/2006 nařízena exekuce na majetek obžalovaného [REDAKCE] coby povinného ve vztahu k věřiteli společnosti AGROPLAST a.s., a to za účelem uspokojení pohledávky ve výši 4,500.000,-- Kč, plynoucí z původní směnky ze dne 2.12.2000, jejímž avalem byl právě obžalovaný [REDAKCE]. Dne 22.5.2006 byla uzavřena Smlouva o postoupení pohledávky mezi společnostmi AGROPLAST a.s. a [REDAKCE]. [REDAKCE], týkající se právě pohledávky z titulu směnky nyní zmiňované ze dne 2.12.2000 za dlužníkem [REDAKCE] [REDAKCE], která činila k datu uzavření této smlouvy částku 4,500.000,-- Kč. Dne 30.5.2006 byla uzavřena mezi [REDAKCE]. [REDAKCE] a firmou KOKAM H+H smlouva o uznání závazku, kde obžalovaný stvrdil vzetí na vědomí postoupení zmíněné pohledávky z inkriminované směnky ze dne 2.12.2000 na osobu [REDAKCE]. [REDAKCE] s tím, že dlužná částka bude uhrazena do 31.12.2006. Dne 15.9.2008 byla vydána exekutorem dražební vyhláška na majetek povinného [REDAKCE], vyplývající z exekučního titulu z usnesení Okresního soudu v Trutnově sp. zn. 17 Nc 3972/2006, přičemž samotná dražba byla nařízena na 22.10.2008. Dne 14.10.2008 byla podána žádost ze strany obžalovaného na Okresní soud v Trutnově o odklad provedení

výkonu zmíněného výkonu rozhodnutí, včetně návrhu na jeho částečné zastavení, přičemž zde byly připojeny všechny tři dotčené listiny v kopiích jako pravé doklady. Stejněho dne 14.10.2008 bylo Obvodnímu soudu pro Prahu 5 dodáno podání obžalovaného [REDAKCE] označené jako „návrh na vydání předběžného opatření“ spočívající v upuštění od dražebního jednání nařízeného na den 22.10.2008, ke kterému byly taktéž doloženy zmíněné kopie předmětných dokladů s tím, že se jedná o pravé listiny. Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9.7.2009, č.j. 26Co 250/2009-281, byl návrh povinného obžalovaného [REDAKCE] na odklad exekuce z usnesení Okresního soudu v Trutnově ze dne 19.3.2009, č.j. 17Nc 3972/2006-230, zamítnut. Zmíněná exekuce na majetku obžalovaného dosud fyzicky neproběhla.

Přestože podle tvrzení obžalovaného zmíněné dokumenty fyzicky existují, již od března roku 2006 tak až do 14.10.2008 o nich nemluví, ani je neuplatňuje v dlouhodobě několik let trvající exekuci, přičemž tento dluh uznává poškozenému i vůči exekučnímu soudu.

Revizní znalecký posudek soud vyhodnotil jako objektivní důkaz, když se vypořádal se všemi vznesenými námitkami. V rámci hodnocení důkazů včetně znaleckých posudků soud neposuzoval osoby původních znalců co do toho, kdo je lepším znalcem, ale vyhodnocoval jejich produkty ve světle revizního posudku.

V kontextu s tím, co je zmiňováno jak na tomto místě tak i shora, je možno dovodit, že záměr obžalovaného byl srozumitelný, a to zabránit aktuálně hrozící exekuci na jeho majetek a současně záměru domoci se snížení majetku poškozeného tím, že poníží svůj existující dluh o částku 4,500.000,- Kč. Bylo to tedy jednání cílené, chtěné, vykazující znaky přímého úmyslu ve smyslu § 15 písm. a) tr. zákoníku. Obžalovaný chtěl padělanou směnku udat jako pravou, což plyne jak z toho, že ji vytvořil, že její obsah neodpovídal skutečnosti a pravdě a přesto ji opatřil svým pravým podpisem. Obžalovaný tedy věděl nejen to, že dotčenou směnku poškozený nepodepsal, ale i to, že podpisy znění [REDAKCE] jsou kopiemi padělků typu napodobeniny vzoru (což je mimo jiné evidentní z nepravdivého tvrzení obžalovaného [REDAKCE], že poškozený zmíněnou směnku i ostatní dokumenty podepsal přímo před ním). Přes všechny tyto skutečnosti dotčené dokumenty uplatnil jako pravé.

Bylo tedy zjištěno, že zmíněné doklady, jejímž prostřednictvím obžalovaný chtěl svého záměru docílit, byly opatřeny padělkami podpisu poškozeného, který je nevytvořil ani nepodepsal. Dotčené podpisy znění [REDAKCE] tedy neodpovídaly skutečnosti, neboť byly padělané, a obžalovaný [REDAKCE] o této skutečnosti věděl, když sám výslovně poškozeného označil za toho, kdo tyto dokumenty podepsal a sebe označil za zhotovitele těchto písemností a proto bylo toto jednání obžalovaného [REDAKCE] označeno za trestné.

V původním rozsudku z roku 2009 bylo jednání obžalovaného posouzeno jako udávání padělaných peněz jako pravých ve smyslu § 140 odst. 2, alinea druhá trestního zákona, a to za užití § 143 tr. zákona, neboť tehdy platil trestní zákon. Pro tuto právní kvalifikaci, ale i pro nyní užitou právní kvalifikaci, má zásadní význam závěr o tom, že stejná ochrana jako penězům se poskytuje i cenným papírům, kam se řadí i směnky. V tomto směru existuje i soudní judikatura. Například Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 4 Tdo 619/2009 uvádí, že pod znak „udá“ ve smyslu § 140 odst. 2 alinea druhá trestního zákona

je nutné zahrnout veškerá jednání, jimiž se padělky (či pozměněná platidla apod.) dostávají z držení jednoho subjektu do držení subjektu jiného, tedy veškerá jejich uplatnění, které mohou mít právní důsledky, přičemž takovým jednáním je i uplatnění padělku směnky.

Jelikož od 1.1.2010 vstoupil v účinnost trestní zákoník musel soud aplikovat ustanovení § 2 odst. 1 tr. zákoníku o tom, že trestnost činu se posuzuje podle zákona účinného v době, kdy čin byl spáchán; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější. Ustanovení § 234 odst. 3 tr. zákoníku je sankcionováno sazbou od tří do osmi let, kdežto trestný čin podle § 140 odst. 2 tr. zákona sazbou pěti až deseti let trestu odnětí svobody. Obžalovaný byl tak s ohledem na ustanovení § 2 odst. 1 tr. zákoníku tedy uznán vinným ze spáchání zločinu padělání a pozměňování peněz ve smyslu § 234 odst. 3 alinea druhá tr. zákoníku, a to za užití § 238 trestního zákoníku, neboť padělaný nebo pozměněný platební prostředek použil jako pravý nebo platný.

Po zhodnocení všech provedených důkazů, které tvoří ve svém souhrnu veškerý doposud shromážděný spisový materiál, a to jak jednotlivě, tak i v jejich vzájemných souvislostech, dospěl soud k závěru, že reálně proběhl skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku, když jeho vykonáním obžalovaný ██████████ naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 alinea druhá trestního zákoníku, a to za užití § 238 trestního zákoníku, a to jako pachatel, neboť zmíněné dokumenty vyhotovil a uplatnil, a tak svým konáním naplnil znaky skutkové podstaty zmíněného zločinu (viz § 22 odst. 1 tr. zákoníku).

Časové vymezení činu pak bylo opraveno z 27.4.2006 na 27.2.2006, což je datum, uváděný na stěžejní směnce.

S úvahami obhajoby v tom směru, že by mohla eventuálně připadat v úvahu právní kvalifikace dle § 234 odst. 2 tr. zákoníku, se soud neztotožnil. Toto ustanovení se ovšem vztahuje jen k tomu, kdo si padělaný prostředek opatří, zpřístupní, přijme nebo přechovává. Obžalovaný ██████████ však takovýto platební prostředek uplatnil jako pravý a proto bylo nutné tuto skutečnost v právní kvalifikaci vyjádřit použitím dopadající přísnější právní kvalifikace.

Ve světle zrušujícího rozhodnutí odvolacího soudu pak nalézací soud dále dospěl k závěru, že obžalovaný se nedopustil i trestného činu podvodu, ať již podle § 250 tr. zák. či § 209 tr. zákoníku, a to ve světle a v souhlasu s pregnatní argumentací, uvedenou ve zrušujícím rozhodnutí. Proto tuto právní kvalifikaci tedy soud pomínil.

Stupeň nebezpečnosti jednání obžalovaného pro společnost je určen jednak zájmem společnosti na ochraně měny, resp. cenných papírů, je dán i způsobem spáchání, kdy obžalovaný padělal tři listiny, které uplatnil u soudu jako pravé. Současně nelze přehlédnout, že společné aktivity obžalovaného a poškozeného byly rozsáhlé, že řada majetkových či finančních přesunů byla spíše ve prospěch poškozeného a v neprospěch obžalovaného. Nelze také přehlédnout, že soud musí obžalovanému ukládat trest souhrnný k jeho pravomocnému odsouzení pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák., které nad obžalovaným

vynesl Okresní soud v Trutnově dne 29.9.2009, sp. zn. 3 T 147/2009, neboť nyní spáchaný skutek spáchal dříve než zmíněný okresní soud vynesl svůj rozsudek, který odvolací soud dne 9.12.2009 potvrdil. Taktéž soud nemohl ignorovat to, že i zástupce státu v trestním řízení navrhuje obžalovanému uložit výchovný trest odnětí svobody.

Obžalovaný je doposud zachovalou osobou, jeho protiprávní činnost zcela evidentně vyplynula z jeho vztahů s poškozeným, přičemž je velmi pravděpodobné, že v okamžiku, kdy ukončí svoje vzájemné vztahy, nebude obžalovaný podobné činy páchat. Jeho náprava je tedy vcelku dobrá, když působení nepodmíněným trestem odnětí svobody, a to i na samé spodní hranici tří roků se soudu jeví pro obžalovaného příliš přísným a takovýto trest by akcentoval v první řadě jen ochranu společnosti a generální prevenci na úkor přiměřenosti trestu a jeho výchovnému působení na pachatele. Proto soud s ohledem na okolnosti tohoto případu uzavřel, že jako odpovídající je nutno uložit přiměřený výchovný trest na svobodě na samé spodní hranici zákonné trestní sazby.

Soud po přihlídnutí ke všem kritériím pro trestání pachatelů pak obžalovanému za zločin uvedený ve výroku tohoto rozsudku a dále za trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zákona, jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Trutnově ze dne 29.9.2009, sp. zn. 3T 147/2009, ve znění usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9.12.2009, sp. zn. 12To 426/2009, uložil souhrnný trest odnětí svobody v trvání tří let, který mu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání čtyř let.

Takto stanovený trest zajišťuje ochranu společnosti, na obžalovaného bude působeno trestem řadu let, když základem úspěchu uloženého trestu je pak náhled obžalovaného na to, že se choval protiprávně, že podobná jednání do budoucna nelze tolerovat, když takovýto náhled se lépe získává na svobodě než státním donucením v příslušné věznici.

Jelikož soud ukládal trest souhrnný, byl podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku současně zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Trutnově ze dne 29.9.2009, sp. zn. 3T 147/2009, jímž byl [REDAKCE] uložen trest odnětí svobody v trvání deseti měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání dvou let. Současně se zrušují i všechna další rozhodnutí na tento zrušený výrok o trestu obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byl poškozený [REDAKCE], nar. [REDAKCE] v [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE], se svým nárokem na náhodu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť mu žádná škoda nevznikla, když navíc majetková právní kvalifikace byla pominuta.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové k Vrchnímu soudu v Praze. Odvolání může podat státní zástupce, obžalovaný, poškozený a osoby oprávněné podat

odvolání ve prospěch obžalovaného podle § 247 odst. 2 tr. řádu. To je příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manželka a družka. Státní zástupce a poškozený mohou podat odvolání i v neprospěch obžalovaného. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek.

Odvolání může podat a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové důkazy a skutečnosti.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

V Hradci Králové dne 21.10.2011

JUDr. Miroslav M j a r t a n v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

██████████